

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ต โดย ยูทพงษ์ อนันถาวร

นายยูทพงษ์ อนันถาวร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2555
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

A TRUMPET RECITAL BY YUTTAPONG ANANTHAWORN

Mr. Yuttapong Ananthaworn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การแสดงเดี่ยวทรมเป็ต โดย ยูทพงษ์ อนันถาวร
โดย	นายยูทพงษ์ อนันถาวร
สาขาวิชา	ดุริยางคศิลป์ตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภกรณ์ ศิริสุนทร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐา พันธุ์เจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ชรรณบุตร)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. วีระชาติ เปรมานนท์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นภนันทน์ จันทร์อรทัยกุล)

ยุทธพงศ์ อนันถาวร: การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต โดย ยุทธพงศ์ อนันถาวร.

(A TRUMPET RECITAL BY YUTTAPONG ANANTHAWORN)

อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา, 60 หน้า

การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตนี้เป็นการพัฒนาทักษะในการบรรเลงทรัมเป็ต โดยผู้แสดง ได้คัดสรรบทเพลงคลาสสิกที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับทรัมเป็ตจากยุคสมัยที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นบทเพลงมาตรฐานที่ใช้ในการบรรเลงในระดับบัณฑิตศึกษาจากสถาบันศึกษาอุดมศึกษาทั่วโลก บทเพลงดังกล่าวมีลักษณะรูปแบบการประพันธ์ รวมไปถึงเทคนิคในการบรรเลงที่แตกต่างกัน ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าประวัติผู้ประพันธ์ การวิเคราะห์บทเพลง การวางแผนการฝึกซ้อม และการพัฒนาเทคนิคความสามารถในการบรรเลง จึงได้เลือกบทเพลงในการแสดงครั้งนี้จำนวน 5 บทเพลง ดังนี้

1. Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel
2. Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin
5. A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson

ใช้เวลาในการแสดงรวมประมาณ 80 นาที

ภาควิชาดุริยางคศิลป์....

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก....

ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา2555....

5486724735: MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: TRUMPET / RECITAL

YUTTAPONG ANANTHAWORN: A TRUMPET RECITAL BY

YUTTAPONG ANANTHAWORN.

ADVISOR: ASSOC. PROF. TONGSUANG ISRANGKUN NA AYUDHYA,

60 pp.

This trumpet recital aims for the development of trumpet performance ability. The performer chooses the classical music pieces composed for trumpet from different periods. These pieces were included in the standard repertoire, and were used in graduate studies worldwide. They contain various musical forms, and techniques. The performer has studied background of composer, form analysis, practice planning and the development of performance ability. Five pieces were selected for this recital.

1. Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra by Johann Nepomuk Hummel
2. Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 by Thorvald Hansen
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano by Eric Ewazen
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano by Joseph Turrin
5. A Trumpeter's Lullaby by Leroy Anderson

Total time of performance: 80 minutes

Department :Music....

Student's Signature

Field of Study : ...Western Music...

Advisor's Signature

Academic Year :2012....

กิตติกรรมประกาศ

การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตในครั้งนี้ ลำดับแรกผู้แสดงขอกราบขอบพระคุณครอบครัวของผู้แสดงคุณพ่อภรณ์รัฐ อนันถาวร มารดาของผู้แสดงคุณแม่ฉวีภาณี อนันถาวร และน้องสาวของผู้แสดงนางสาวกรรภัย อนันถาวร ครอบครัวที่ให้ความรักความเข้าใจเป็นกำลังใจ อบรมสั่งสอน และคอยช่วยเหลือสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้แสดงตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศุภชัย ทรัพย์ปรุง อาจารย์เอกวิทย์ สมจิตต์ ซึ่งเป็นครูสอนดนตรี ให้แก่ผู้แสดงในช่วงเยาว์วัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์วีระศักดิ์ อักษรถึง อาจารย์สุรสีห์ ชานกสกุล อาจารย์วานิช โปตะวนิช ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมื่อทรมเป็ตที่ได้กรุณาให้คำแนะนำพร่ำสอนแก่ผู้แสดงด้วยความเมตตา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุรพล วัฒนวิบูลย์ อาจารย์นิพัทธ์ กาญจนหุต และคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทุก ๆ ท่านที่ให้ความเมตตาพร่ำสอนสมัยที่ผู้แสดงศึกษาในระดับปริญญาตรี

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ณัฏชา พันธุ์เจริญ ศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ศาสตราจารย์ ดร. วีระชาติ เปรมานนท์ รองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานใจ จุฬาพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศศิ พงศ์สรายุทธ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นรอรอด จันทร์กล้า อาจารย์ ดร. รามสูร สีตลายัน ตลอดจนคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุก ๆ ท่านที่ได้ให้คำแนะนำและพร่ำสอนผู้แสดงด้วยความเมตตาตลอดมา

สุดท้ายขอขอบคุณเพื่อน มิตรสหาย พี่ ๆ น้อง ๆ ที่ได้ให้กำลังใจคอยช่วยเหลือสนับสนุน และอยู่เคียงข้างผู้แสดงตลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง	2
1.3 ขอบเขตของการแสดง	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์	4
2.1 Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel	
2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์	4
2.1.2 ประวัติของบทเพลง	6
2.1.3 บทวิเคราะห์	6
2.1.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข	19
2.1.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง	20
2.2 Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen	
2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์	21
2.2.2 ประวัติของบทเพลง	21
2.2.3 บทวิเคราะห์	21
2.2.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข	29
2.2.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง	29

2.3 Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen	
2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์	30
2.3.2 ประวัติของบทเพลง	31
2.3.3 บทวิเคราะห์	31
2.3.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข	34
2.3.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง	36
2.4 Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin	
2.4.1 ประวัติของผู้ประพันธ์	36
2.4.2 ประวัติของบทเพลง	37
2.4.3 บทวิเคราะห์	37
2.4.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข	42
2.4.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง	43
2.5 A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson	
2.5.1 ประวัติของผู้ประพันธ์	44
2.5.2 ประวัติของบทเพลง	44
2.5.3 บทวิเคราะห์	45
2.5.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข	47
2.5.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง	48
บทที่ 3 วิธีการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต	49
3.1 ข้อมูลการแสดง	49
3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง	49
3.3 วิธีการแสดงเดี่ยว	50
3.4 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง	50
3.5 วัน เวลา และสถานที่แสดง	51
3.6 การแสดง	51
3.7 รายการและเวลาการแสดง	51

	หน้า
บทที่ 4 คำแนะนำและบทสรุป	52
4.1 คำแนะนำ	52
4.2 คำสรุป	53
รายการอ้างอิง	54
ภาคผนวก	56
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ผู้แสดงได้เริ่มศึกษาการบรรเลงทรมเป็ตั้งแต่เป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเริ่มเป็นสมาชิกวงโยชวาทิตของโรงเรียน ต่อมาผู้แสดงได้ศึกษาการบรรเลงทรมเป็อย่างจริงจังในระดับปริญญาตรี จากการศึกษาอย่างจริงจังแล้วนั้น ผู้แสดงค้นพบว่ายังมีบทเพลงสำหรับการบรรเลงทรมเป็อีกเป็นจำนวนมากที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมในระดับสูงขึ้น การศึกษาเพิ่มเติมนี้ ไม่เพียงให้เวลาในการฝึกซ้อมเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เนื่องจากการบรรเลงบทเพลงสำหรับทรมเป็ที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้นนั้น ต้องอาศัยการเลือกใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการบรรเลงให้เหมาะสมควบคู่กันไปด้วย

หลังจากศึกษาจบในระดับปริญญาตรี ผู้แสดงได้ทำงานดนตรีทั้งงานด้านการสอนและแสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชน อีกทั้งได้มีโอกาสเข้าร่วมบรรเลงกับวงดุริยางค์เครื่องลมและวงออร์เคสตรา ด้วยเหตุนี้ทำให้มีโอกาสศึกษาและพัฒนาทักษะในการบรรเลงทรมเป็ต่ออยู่เสมอ เนื่องจากต้องเจอกับบทเพลงที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น ผู้แสดงจึงตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพื่อเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถให้มากขึ้น โดยคิดว่าหากได้ศึกษาบทเพลงเหล่านั้นอย่างละเอียดประกอบกับการจัดระเบียบการฝึกซ้อมที่อย่างเป็นระบบ ก็จะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ได้เป็นอย่างดี

ในการแสดงครั้งนี้ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับทรมเป็ ซึ่งบทเพลงเหล่านี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและถือเป็นบทเพลงที่ทรงคุณค่าของนักทรมเป็ทั่วไป ผู้แสดงได้คัดเลือกมาจากยุคสมัยที่แตกต่างกัน คือ ยุคคลาสสิก ยุคโรแมนติก และยุคศตวรรษที่ 20 ผู้แสดงได้ศึกษาบทเพลงและพัฒนาองค์ความรู้ทั้งด้านการวิเคราะห์บทเพลง การวางแผนการฝึกซ้อมอย่างเป็นระบบและพัฒนาความสามารถด้านเทคนิคในการบรรเลงจนสามารถนำออกแสดงในรูปแบบการแสดงเดี่ยวได้

การแสดงเดี่ยวทรมเป็เป็นการแสดงผลสัมฤทธิ์จากการศึกษาบทเพลงต่าง ๆ ดังที่ผู้แสดงได้กล่าวมาแล้วข้างต้น นอกจากนี้ผู้แสดงยังได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมโดยการเข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการทรมเป็ และงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบรรเลงทรมเป็ นอกจากนี้ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออินเทอร์เน็ตและแผ่นบันทึกเสียงของศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับโลก

จากการศึกษาการบรรเลงของศิลปินดังกล่าว ผู้แสดงมีความเห็นที่สอดคล้องและแตกต่างในบางกรณี การมีความเห็นที่แตกต่างนี้เกิดจากการพิจารณา วิเคราะห์ และตีความบทเพลงจากข้อมูลที่ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเองซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงเดี่ยวทรมเป็ตครั้งนี้ ทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังและผู้ที่สนใจจะนำไปศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง ดังนี้

1. ศึกษาขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงทรมเป็ต ในด้านเทคนิคการบรรเลงบทเพลงและการตีความบทเพลง
2. วิเคราะห์บทเพลงมาตรฐานสำหรับทรมเป็ตในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งรูปแบบการประพันธ์และการบรรเลง
3. วางแผนการพัฒนาทักษะด้านการบรรเลงทรมเป็ตให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการแสดง
4. ศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวทรมเป็ต
5. เผยแพร่ผลงานการแสดงการบรรเลงเดี่ยวให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาที่ศึกษาด้านดนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

1.3 ขอบเขตของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 5 บทเพลง ดังนี้

1. Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 20 นาที
2. Sonata for Cornet and Piano, Op.18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 15 นาที
พักการแสดง 15 นาที
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 8 นาที
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 8 นาที

5. A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 4 นาที

ใช้เวลาในการแสดงรวมทั้งหมดประมาณ 80 นาที

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้แสดงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการแสดงนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. สามารถวางแผนการจัดการแสดงอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาทักษะการบรรเลงทรมเป็ตในด้านเทคนิคการบรรเลงและการตีความบทเพลงในยุคสมัยที่แตกต่างกัน
3. ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบทเพลงที่ใช้ในการแสดงและข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกันจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
4. สามารถวิเคราะห์คุณค่าของบทเพลง เกิดความรู้ความเข้าใจในการตีความบทเพลงในแต่ละยุคสมัยได้
5. สามารถสังเกตเห็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่วิธีการแก้ไขอย่างเป็นระบบ

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลงวิทยานิพนธ์

เนื้อหาในบทนี้ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าประวัติผู้ประพันธ์ ประวัติบทเพลง และวิเคราะห์บทเพลงในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผู้แสดงเข้าใจถึงรูปแบบโครงสร้าง แนวความคิด ตลอดจนความสำคัญของบทเพลงและเข้าใจถึงวิธีการบรรเลงมากขึ้น เมื่อผู้แสดงเข้าใจส่วนประกอบต่าง ๆ ของบทเพลงแล้ว จึงสามารถวางแผนการฝึกซ้อมและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ในการฟังบทเพลงเดียวกันที่บรรเลงโดยศิลปินต่างกันทำให้ผู้แสดงเห็นถึงแนวความคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันได้อย่างชัดเจนซึ่งช่วยให้ผู้แสดงนำเอาความคิดต่าง ๆ เหล่านี้มาปรับใช้กับความสามารถของผู้แสดง ทำให้เกิดความรู้ใหม่ที่จะนำไปพัฒนาทักษะในการบรรเลงบทเพลงอื่น ๆ ต่อไปได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาดังกล่าวแบ่งเป็นหัวข้อตามบทเพลงดังนี้

2.1 Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel

บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นบทเพลงมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักทรมเปิด นิยมใช้ในการเรียนในระดับปริญญาตรีและระดับที่สูงขึ้น เทคนิคต่าง ๆ ที่มีมากมายในบทเพลงนี้ สามารถวัดและประเมินผลเกี่ยวกับทักษะการบรรเลงได้เป็นอย่างดี ผู้แสดงคัดเลือกบทเพลงนี้ เพื่อพัฒนาทักษะให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น

2.1.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

โยฮันน์ เนโปมุก ฮัมเมล (Johann Nepomuk Hummel, 1778 - 1837) นักเปียโนและนักแต่งเพลงชาวออสเตรียในยุคคลาสสิก เกิดวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1778 ที่เมืองเพรสเบิร์ก (Pressburg) ประเทศฮังการี 80 กิโลเมตรทางตะวันออกเฉียงของกรุงเวียนนา ปัจจุบันชื่อเมืองบราติสลาวา (Bratislava) เมืองหลวงของประเทศสโลวาเกีย โยฮันน์ เนโปมุก ฮัมเมล เป็นบุตรชายเพียงคนเดียวของโยฮันเนส ฮัมเมล (Johannes Hummel) และมากาเรต ฮัมเมล (Margarethe Hummel)

โยฮันเนสผู้เป็นพ่อได้ชื่อว่าเป็นนักไวโอลินที่มีฝีมือยอดเยี่ยม อีกทั้งยังเป็นผู้อำนวยการของวง The Neues Theatre ตอนอายุ 24 ปี เขาถูกส่งตัวไปเรียนดนตรีในกรุงเวียนนา ทำให้นางมากาเรตต้องอยู่ตามลำพัง หลังจากที่ฮัมเมลเกิดมาได้ประมาณ 1 ปี ครอบครัวของเขาได้ย้าย

ไปอยู่ที่เมืองปราก จนได้ไปเจอกับโยฮันเนสผู้เป็นพ่อซึ่งทำงานเป็นผู้อำนวยการวงดนตรีที่เมืองวอร์ตเบิร์กติดกับเมืองเพรสเบิร์ก หลังจากที่ฮัมเมลได้เจอกับพ่อของเขาแล้วนั้นไม่นานต่อมาตอนอายุ 4 ขวบ เขาได้เริ่มเรียนไวโอลินและเรียนเปียโนอย่างจริงจังเป็นระยะเวลาหลายปี เมื่อฮัมเมลอายุ 7 ขวบ เขาได้ชื่อว่าเป็นนักเปียโนอย่างเต็มตัว

ในปี ค.ศ.1786 เขาได้เดินทางไปยังกรุงเวียนนาเพื่อศึกษาดนตรีกับโวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart) โดยพักอาศัยที่บ้านของโมซาร์ทในกรุงเวียนนาเป็นเวลาถึง 2 ปี โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย การได้เรียนกับโมซาร์ทนั้นไม่ได้เรียนเฉพาะดนตรีเพียงอย่างเดียว แต่การได้ทำงานร่วมกันและได้คลุกคลีกันนั้น ทำให้เขาได้รับอิทธิพลจากโมซาร์ทในผลงานการประพันธ์ของเขาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ตอนเขาอายุ 9 ขวบ โมซาร์ทจึงให้ฮัมเมลขึ้นแสดงเปียโนเป็นครั้งแรกในงานคอนเสิร์ตของเขาเอง หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1788 พ่อของเขาได้ตัดสินใจพาเขาออกทัวร์ในทวีปยุโรปจนกระทั่งมาถึงกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ได้รับการสอนจาก มูซิโอ เคลเมนติ (Muzio Clementi) เป็นเวลาถึง 4 ปี ตลอดระยะเวลาที่อยู่ในกรุงลอนดอนนั้นเขาได้เจอกับโยเซฟ ไฮเดิน (Joseph Haydn) ไฮเดินจึงได้แต่งเพลงโซนาตาในบันไดเสียง Ab ขึ้นมาสำหรับฮัมเมลเพื่อแสดงรอบปฐมทัศน์ที่ The Hanover Square หลังจากแสดงเขาได้รับคำชื่นชมจากผู้ใหญ่มากมาย

ในช่วงที่มีการปฏิวัติฝรั่งเศสทำให้ฮัมเมลต้องล้มเลิกการออกทัวร์ประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรปจึงต้องกลับมากรุงเวียนนาเพื่อเรียนเปียโนกับอันโตนิโอ ซาเลียรี (Antonio Salieri), อัลเบรชเบอร์เกอร์ (Albrechtberger) และโยเซฟ ไฮเดิน (Joseph Haydn) และเป็นช่วงเวลาที่เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven) เดินทางมาที่กรุงเวียนนาเช่นเดียวกัน ทั้งคู่ได้เจอกันเลยเป็นจุดเริ่มต้นของการแข่งขันกันระหว่างฮัมเมลและเบโทเฟน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองคนได้เป็นเพื่อนกันแม้ว่าฮัมเมลจะมีอายุน้อยกว่าเบโทเฟนถึง 8 ปีก็ตาม

ฮัมเมลถือได้ว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการเป็นนักเปียโนและนักประพันธ์เพลงที่ได้รับความนิยม เขาเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีชีวิตอยู่ใน 2 ยุคสมัย คือ ระหว่างยุคคลาสสิก (Classical period) และยุคโรแมนติก (Romantic period) ผลงานของเขาจึงได้รับอิทธิพลจากทั้ง 2 ยุคสมัยดังกล่าว

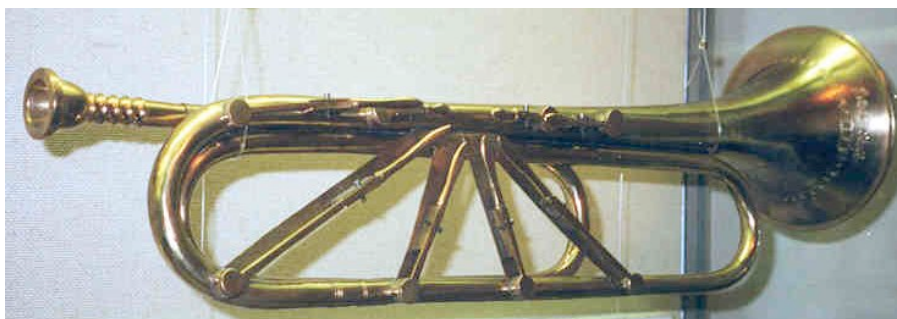
ในปี ค.ศ. 1804 ฮัมเมลได้รับการว่าจ้างจากผู้ควบคุมดูแลดนตรีในราชสำนัก (Court Kapellmeister) ให้ทำหน้าที่เป็นนักต่อสู้เพื่อกฎหมายลิขสิทธิ์ในเยอรมันและออสเตรีย ฮัมเมลนั้นเป็นเพื่อนกับเบโทเฟน ในงานศพของเบโทเฟน ฮัมเมลได้รับเกียรติให้ถือหีบศพของเบโทเฟน รวมทั้งได้บรรเลงเพลงของเบโทเฟนในงานรำลึกด้วย

ฮัมเมลเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1837 ด้วยวัยเพียง 59 ปี ในงานศพของเขามีการบรรเลงเพลงแมสของโมสาร์ทเพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติ

2.1.2 ประวัติของบทเพลง

ผลงานการประพันธ์ Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra โดย โยฮันน์ เนโปมุก ฮัมเมล บทนี้ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1803 ณ กรุงเวียนนาและนำออกแสดงเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1804 เขาประพันธ์ขึ้นเพื่อให้เพื่อนนักทรมเป็ตชาวอิตาลีสื่อ แอนตัน ไวคิงเกอร์ (Anton Weidinger) ประพันธ์คอนแชร์โตบทนี้สำหรับเครื่องดนตรีเดี่ยวทรมเป็ตประชันกับวงออร์เคสตรา ซึ่งบทเพลงนี้อยู่ในกุญแจเสียง E เมเจอร์ แล้วในภายหลังได้ถูกแก้ไขให้อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ สำหรับคีย์ทรมเป็ต (Keyed Trumpet)

ภาพประกอบ คีย์ทรมเป็ต (Keyed Trumpet)

2.1.3 บทวิเคราะห์

คอนแชร์โตบทนี้ประพันธ์ขึ้นสำหรับเครื่องดนตรีเดี่ยวทรมเป็ตประชันกับวงออร์เคสตรา แต่ในบทวิเคราะห์นี้ผู้เขียนได้นำโน้ตในรูปแบบของทรมเป็ตกับเปียโนมาใช้ในการอ้างอิง แบ่งออกเป็น 3 กระทบวน ประกอบด้วย

กระทบวนที่ 1 อัตรารวดอย่างมีชีวิตชีวา Allegro con spirito

กระทบวนที่ 2 อัตราช้าปานกลาง Andante

กระทบวนที่ 3 อัตรารวดอย่างมีชีวิตชีวา Allegro con spirito

กระบวนที่ 1 Allegro con spirito มีอัตราความเร็วอย่างมีชีวิตชีวาในอัตราจังหวะ 4/4 จากการวิเคราะห์มีสังคีตลักษณะเป็นแบบโซนาตา (Sonata Form) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ส่วนนำเสนอ (Exposition), ส่วนพัฒนา (Development) และส่วนย้อนกลับ (Recapitulation)

สังคีตลักษณะแบบโซนาตา (Sonata Form)

ส่วนนำเสนอ (Exposition)

ตอน A	ห้องที่ 1-66	E _b เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 67-175	E _b เมเจอร์

ส่วนพัฒนา (Development) ห้องที่ 176-210 C_b เมเจอร์

ส่วนย้อนกลับ (Recapitulation) ห้องที่ 211-311 E_b เมเจอร์

ส่วนนำเสนอ (Exposition) เป็นส่วนที่นำเสนอทำนองหลักของบทเพลงนี้ เริ่มขึ้นตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 175 สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 2 ส่วนย่อย ดังนี้

ส่วนย่อยที่ 1 เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 66 เป็นส่วนที่เปียโนบรรเลงเกริ่นนำและบรรเลงแนวทำนองหลักซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง E_b เมเจอร์ (ดูตัวอย่างที่ 1) ในช่วงท้ายของส่วนนี้มีการย้ายไปหากุญแจเสียง B_b เมเจอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงโดมิแนนท์ของกุญแจเสียง E_b เมเจอร์ แล้วจึงส่งเข้าหาส่วนต่อไป

ตัวอย่างที่ 1 Hummel : Concerto in E_b major for Trumpet and Orchestra (Movement I) ห้องที่ 1-6

The image shows a musical score for the first six measures of Hummel's Concerto in E_b major for Trumpet and Orchestra. The score is written for Trumpet in B_b and Piano. The time signature is 4/4. The key signature is E_b major. The piano part begins with a forte (f) dynamic, followed by a piano (p) dynamic. The trumpet part is mostly rests in the first few measures.

ในส่วนท้ายของแนวทำนองหลักที่ 1 สังเกตได้ชัดเจนว่ามีการย่ำที่คอร์ด B_b ซึ่งเป็นคอร์ดโดมิแนนท์ ตั้งแต่ห้องที่ 35 ผู้เขียนวิเคราะห์ได้ว่าเป็นเทคนิคการขยายเคเดนซ์ (Cadential extension)

แล้วนำเข้าสู่จุดพักของทำนองหลักที่ 1 ในห้องที่ 42 เพื่อนำเข้าหาการเสนอแนวทำนองหลักที่ 2 ในห้องที่ 42-47 (ดูตัวอย่างที่ 2) หลังจากดำเนินทำนองได้สักระยะจึงนำเข้าสู่ส่วนต่อไป

ตัวอย่างที่ 2 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
ห้องที่ 39-47

The image displays a musical score for two instruments: B♭ Trumpet (B. Tpt.) and Piano (Pno.). The score is divided into two systems, covering measures 39-47. The key signature is E-flat major (three flats). The time signature is 4/4. The piano part features a strong rhythmic pattern in the right hand and a more melodic line in the left hand. Dynamics range from fortissimo (f) to pianissimo (pp). The trumpet part is mostly silent in the first system, with some notes in the second system.

ส่วนย่อยที่ 2 เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 67-175 เป็นส่วนที่แนวทริ้มเปิดซึ่งเป็นเครื่องดนตรีเดี่ยว บรรเลงทำนองหลักเป็นครั้งแรกอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ โดยสามารถตีความอารมณ์ของบทเพลงได้ดังนี้

ในห้องที่ 67-72 ทริ้มเปิดเริ่มเข้ามาอย่างหนักแน่นและแข็งแรง ให้ความรู้สึกเด็ดเดี่ยว กล้าหาญเหมือนการเป่าแตรเดี่ยว ต่อมาในห้องที่ 73-85 เปลี่ยนความดังก่อนหน้าก็กลายเป็นเบา ให้ความรู้สึกที่ไพเราะ อ่อนหวานและนุ่มนวล แล้วค่อย ๆ เพิ่มความดังขึ้นและให้ความรู้สึกหนักแน่นขึ้นในทุก ๆ ประโยคจนลงจุดพักของประโยคนี้ในห้องที่ 83-84 ด้วยคอร์ด Bb ซึ่งเป็นคอร์ด โดมินันท์ (V) เข้าหาคอร์ดโทนิค (I) คือคอร์ด Eb (ดูตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
ห้องที่ 67-84

The musical score consists of four systems, each with a B♭ Trumpet (Tpt.) part and a Piano (Pno.) accompaniment. The key signature is E-flat major (three flats) and the time signature is 2/4. The score includes various musical notations such as dynamics (p, mp, mf, f), articulation (trill, slurs), and rhythmic patterns (triplets, eighth notes). The piano accompaniment features a consistent eighth-note rhythmic pattern in the right hand and block chords in the left hand. The trumpet part has melodic lines with dynamic markings and includes a trill and triplet figures.

หลังจากนั้นแนวเปียโนรับช่วงต่อทำหน้าที่เป็นส่วนที่เชื่อมเพื่อนำไปสู่การย้ายกุญแจเสียงเข้าหากุญแจเสียงโดมินันท์ ในขณะที่แนวทรัมเป็ตเปิดแนวทำนองถูกย้ายไปยังเสียง Bb เมเจอร์ โดยสังเกตได้ตั้งแต่ห้องที่ 111 (ดูตัวอย่างที่ 4) แนวทำนองดำเนินไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดพักที่ห้องที่ 145-146 คอร์ดโดมินันท์เข้าหาคอร์ดโทนิค (ดูตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 4 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
ห้องที่ 111-121

ตัวอย่างที่ 5 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
ห้องที่ 143-147

ส่วนพัฒนา (Development) เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 176 ถึงห้องที่ 210 เป็นส่วนที่นำแนวทำนองที่นำเสนอมาแล้วในส่วนนำเสนอมาคัดแปลงโดยการตัดทอนให้สั้นลงและมีการย้ายกุญแจเสียงไปยังกุญแจเสียง Cb เมเจอร์

ในห้องที่ 176 แนวทริ้มเปิดและเปียโนจะบรรเลงแนวทำนองที่ 1 อยู่ในกุญแจเสียง Cb เมเจอร์พร้อมกัน (ดูตัวอย่างที่ 6) ดำเนินอยู่สักระยะหนึ่งหลังจากนั้นจึงส่งเข้าหาคอร์ด Bb ซึ่งเป็นคอร์ดโดมิแนนท์ (V) ของกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ เพื่อที่จะส่งเข้าไปหากุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงหลักของบทเพลงนี้

ตัวอย่างที่ 6 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
 ห้องที่ 171-181

The musical score for measures 171-181 consists of two systems. The first system (measures 171-175) features a piano introduction with a forte (*f*) dynamic. The second system (measures 176-181) shows the B♭ Trumpet part entering with a piano (*p*) dynamic.

ส่วนย้อนกลับ (Recapitulation) เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 211 ถึงห้องที่ 311 เป็นส่วนที่ทรมัมเปิดบรรเลงแนวทำนองหลัก ทั้งหมดกลับมาอยู่ในกุญแจเสียงหลักคือกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ แนวทำนองหลักที่ 1 บรรเลงโดยแนวทรมัมเปิดอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ปรากฏในห้องที่ 211 (ดูตัวอย่างที่ 7) โดยมีแนวเปียโนเล่นคลอประกอบ

ตัวอย่างที่ 7 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
 ห้องที่ 208-214

The musical score for measures 208-214 shows the B♭ Trumpet part playing a melodic line with a forte (*f*) dynamic, while the piano accompaniment is marked piano (*p*).

แนวทำนองที่ 2 กลับมาในแนวทรมเป็ตอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์เช่นเดียวกัน สังเกตได้ในห้องที่ 253 (ดูตัวอย่างที่ 8) หลังจากนั้นตามด้วยส่วนหางเพลง (Coda) เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 288 จนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนที่ 1

ตัวอย่างที่ 8 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement I)
ห้องที่ 252-256

กระบวนที่ 2 Andante มีอัตราช้าปานกลาง จากการวิเคราะห์มีคีตลักษณ์แบบสองตอน (Binary Form) แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ตอน A และตอน B ดังนี้

สังคีตลักษณ์แบบสองตอน

ตอน A	ห้องที่ 1-37	Ab-Cb ไมเนอร์
ตอน B	ห้องที่ 38-68	Ab-Bb เมเจอร์

ตอน A เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 37 อยู่ในกุญแจเสียง Ab ไมเนอร์ โดยมีช่วงนำ (Introduction) เริ่มจากเปียโนในสองห้องแรกแล้วตามด้วยโน้ตเสียงยาวตัวฟา (F) ประดับประดาด้วยการร่อน (Trill) แนวทำนองแรกเริ่มขึ้นในห้องที่ 13 ในกุญแจเสียง Cb ไมเนอร์ โดยมีเปียโนบรรเลงสนับสนุนด้วยคอร์ดและซิมพอร์จิงหวะสามพยางค์

ตัวอย่างที่ 9 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement II) ห้องที่ 1-6

Andante

Trumpet in B \flat

Piano

f *p* *p* *mp*

ตอน B ย้ายบันไดเสียงไปยังกุญแจเสียง Ab เมเจอร์ เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 38 (ดูตัวอย่างที่ 10) ในแนวเปียโนแล้วตามด้วยแนวทรมเป็ตบรรเลงแนวทำนองต่อไปโดยมีแนวเปียโนบรรเลงสนับสนุนด้วยโน้ตสามพยางค์

ตัวอย่างที่ 10 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement II) ห้องที่ 38-43

The image shows a musical score for measures 38-43 of Hummel's Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement II). The score is in E-flat major and 3/4 time. It features a trumpet part and a piano accompaniment. The piano part has a complex texture with many chords and triplets. The trumpet part has a melodic line with a triplet and a dynamic marking 'p'.

ในส่วนท้ายของตอน B นี้มีการย้ายบันไดเสียงอีกครั้งหนึ่งไปยังกุญแจเสียง Bb เมเจอร์ จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ห้องที่ 60 เป็นต้นไปจนจบบทเพลง ลักษณะของซิมโฟรจ์หวะเปลี่ยนไปจากที่ ดำเนินมาตั้งแต่ต้นของกระบวนนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่า เป็นส่วนที่สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นส่วนที่ เชื่อมกระบวนที่ 2 และกระบวนที่ 3 ให้เกิดความต่อเนื่องกันโดยพิจารณาจากคำว่า Attacca ซึ่งมีความหมายว่าให้เล่นต่อเนื่องโดยทันที อีกทั้งยังสังเกตได้ว่าในห้องที่ 65 ไปจนจบมีการซ้ำและ ค้างโน้ตเสียง Bb ซึ่งถ้าพิจารณาแล้วโน้ตตัวนี้ถือได้ว่าเป็นโน้ตชั้นโดมินันท์ (V) ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ทำให้สรุปได้ว่าช่วงดังกล่าวเป็นจุดพักของกระบวนที่ 2 นี้เพื่อที่จะนำไปสู่กระบวนที่ 3 ต่อไป (ดูตัวอย่างที่ 11)

ตัวอย่างที่ 11 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement II) ห้องที่ 59-68

กระบวนที่ 3 Allegro con spirito มีอัตราจังหวะเร็วอย่างมีชีวิตชีวา ลีลาการบรรเลงของกระบวนนี้มีลักษณะร่าเริงสนุกสนาน จากการวิเคราะห์มีสังคีตลักษณะเป็นแบบรอนโด (Rondo Form) มีรายละเอียดดังนี้

สังคีตลักษณะแบบรอนโด (Rondo Form)

ตอน A	ห้องที่ 1-31	Eb เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 32-68	Bb เมเจอร์
ตอน A1	ห้องที่ 68-99	Eb เมเจอร์
ตอน C	ห้องที่ 100-166	Eb ไมเนอร์และ Bb เมเจอร์
ตอน A2	ห้องที่ 167-231	Eb เมเจอร์
ช่วงหางเพลง (Coda)	ห้องที่ 232-244	Eb เมเจอร์

ในกระบวนที่ 3 นี้ส่วนแรกคือส่วนของตอน A อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ เริ่มด้วยแนวทรมเป็ตบรรเลงทำนองหลักตั้งแต่เริ่มต้นรับด้วยคอร์ดในห้องที่ 3 ในแนวเปียโนทำหน้าที่บรรเลงคลอประกอบ (ดูตัวอย่างที่ 12) จนกระทั่งห้องที่ 20 เหลือเฉพาะแนวเปียโนทำหน้าที่เป็นท่อนเชื่อมสั้น ๆ มีการย้ายที่โน้ต Eb บ่อยครั้งเพื่อเป็นการนำเข้าสู่ตอน B

ตัวอย่างที่ 12 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement III)
ห้องที่ 1-11

Rondò (Allegro)

The image shows a musical score for the first 11 measures of a piece. The top staff is for Trumpet in Bb, and the bottom two staves are for Piano. The key signature is two flats (Eb major) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Rondò (Allegro)'. The trumpet part begins with a piano (p) dynamic. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a rhythmic bass line in the left hand. Dynamics include piano (p) and mezzo-forte (mp).

ส่วน B เริ่มจากห้องที่ 32-70 ในส่วนนี้มีมีการย้ายกุญแจเสียงไปหากุญแจเสียง Bb เมเจอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงโดมินันท์ ในแนวทรมเป็ตมีการเสนอแนวทำนองในตอน B ตั้งแต่ห้องที่ 32 (ดูตัวอย่างที่ 13) ถึงห้องที่ 58 ตามด้วยแนวเปียโนที่ทำหน้าที่เป็นท่อนเชื่อมเข้ากลับไปสู่ตอน A1 ตั้งแต่ห้องที่ 58 จนถึงห้องที่ 68

ตัวอย่างที่ 13 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement III)
ห้องที่ 30-38

ตอน A1 ในส่วนนี้เป็นการย้อนกลับมาเหมือนกับตอน A ข้างต้น กลับมาอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ห้องที่ 68 ในแนวทรมเป็ตมีการบรรเลงแนวทำนองเหมือนตอน A แรกทุกประการ (ดูตัวอย่างที่ 14) ส่วนในแนวของเปียโนนั้นถือได้ว่าคล้ายคลึงกันมากกับตอน A ข้างต้น ห้องที่ 88-99 ในแนวเปียโนเป็นท่อนเชื่อมเพื่อนำเข้าสู่ตอน C โดยมีการย่ำที่โน้ต Eb เป็นสำคัญ

ตัวอย่างที่ 14 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement III)
ห้องที่ 64-77

ตอน C เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 100-166 มีการย้ายแนวทำนองไปอยู่ในกุญแจเสียง Eb ไมเนอร์ ปรากฏชัดในแนวทริ้มเปิดทำหน้าที่บรรเลงแนวทำนองใหม่และมีแนวเปียโนทำหน้าที่บรรเลงคอร์ดคลอประกอบ (ดูตัวอย่างที่ 15)

ตัวอย่างที่ 15 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement III)
ห้องที่ 96-110

96 Minore

mp

p

103

cresc. *p*

ตอน A2 เริ่มที่ห้อง 167 จนจบเพลง มีการย้ายกุญแจเสียงกลับมากุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ส่วนนี้เป็นช่วงที่มีการตอบโต้กันระหว่างแนวทริ้มเปิดและแนวเปียโน อีกทั้งเป็นช่วงที่ทริ้มเปิดได้แสดงเทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างเต็ม (ตัวอย่างที่ 16) แต่ดูเหมือนว่าจะเป็นวัตถุคิพใหม่ซึ่งไม่ค่อยมีส่วนคล้ายกับตอน A ที่เคยนำเสนอมาแล้วข้างต้น

ตัวอย่างที่ 16 Hummel : Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra (Movement III)
ห้องที่ 167-180

167 **Maggiore**

174

2.1.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

ผู้แสดงได้เลือกเล่นบทเพลง Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ และเลือกใช้ทรัมเป็ตในกุญแจเสียงอีแฟลต (Eb Trumpet) เนื่องจากทรัมเป็ตชนิดนี้มีความเหมาะสมในด้านของช่วงเสียงในการบรรเลง และมีความคล่องตัวในเรื่องของระบบนิ้วเอื้ออำนวยต่อการบรรเลงเป็นอย่างมาก

กระบวนที่ 1 จัดอยู่ในอัตราจังหวะเร็ว (Allegro con spirito) ผู้แสดงได้เริ่มจากการเป่าโน้ตในบันไดเสียง Eb เริ่มฝึกซ้อมในจังหวะช้าก่อนเป็นอันดับแรกจนสามารถควบคุมคุณภาพของเสียง (Tone Quality) ให้มีความชัดเจน โน้ตทุกตัวจะต้องมีสำเนียงที่ถูกต้องตามเครื่องหมายที่ผู้ประพันธ์กำหนด หลังจากฝึกซ้อมจนควบคุมเสียงได้ดีแล้วจึงค่อย ๆ เร่งจังหวะขึ้นจนเกิดความชำนาญ

กระบวนที่ 2 ซึ่งอยู่ในจังหวะช้าจึงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการกดนิ้วมากนักแต่ควรระมัดระวังเรื่องของการบรรเลงให้เหมือนกับการขับร้องมากที่สุด (Cantabile) ในการบรรเลงนั้น เรื่องของคุณภาพของเสียงยังเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ต้องคำนึง ต้องอาศัยการควบคุมลมหายใจอย่างดี ต้องวางแผนการหายใจในการควบคุมประโยคเพลงเพื่อเน้นความต่อเนื่องของแต่ละตัวโน้ต การคำนึงถึงเรื่องของการแบ่งวรรคตอนและการตีความบทเพลงโดยมีเหตุผลในการพิจารณาอย่างเหมาะสม

ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการควบคุมประโยคเพลงเนื่องจากอยู่ในท่อนซ้ำ และประโยคเพลงมีความยาวพอสมควร จึงทำให้มีปัญหาเรื่องการหายใจและการควบคุมลมหายใจ วิธีแก้ไขคือผู้แสดงฝึกซ้อมแบบฝึกหัดลากเสียงยาว เพื่อที่จะแก้ปัญหาระหว่างการหายใจและการควบคุมประโยคเพลงที่มีขนาดยาว

สิ่งที่เป็นจุดเด่นของกระบวนนี้คือเทคนิคการพรมนิ้ว (Trill) อาศัยการเปลี่ยนนิ้วสลับกันอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าในกระบวนนี้มีการพรมนิ้วอยู่บ่อยครั้งในหลาย ๆ จุด เช่น ตอนเริ่มเพลง และตอนช่วงที่เป็นจุดพักของเพลง (Cadence) เทคนิคการพรมนิ้ว (Trill) ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นปัญหาเล็กน้อยถ้าหากเปรียบเทียบกับเรื่องของการควบคุมลมหายใจ

กระบวนที่ 3 จุดเด่นของกระบวนนี้ คือมีอัตราจังหวะเร็วและมีโน้ตเข้ตสองชั้นจำนวนมากสิ่งที่เป็นปัญหาที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือการที่ต้องบรรเลงโน้ตที่รวดเร็วและอาศัยความคล่องตัวของผู้เล่น ข้อควรระวังเป็นอันดับแรกในกระบวนนี้คือไม่ควรตั้งจังหวะที่เร็วเกินไป ดังนั้นในการฝึกซ้อมผู้เล่นจะฝึกซ้อมกับเครื่องตั้งจังหวะ (Metronome) ทุกครั้งโดยเริ่มจากจังหวะช้าก่อนในตอนเริ่มฝึกซ้อมใหม่ ๆ เพื่อให้การบรรเลงโน้ตมีความเที่ยงตรงของจังหวะแล้วค่อย ๆ เพิ่มความเร็วขึ้นทีละน้อย เนื่องจากกระบวนนี้มีอัตราจังหวะเร็ว ในการบรรเลงโน้ตเข้ตสองชั้น ผู้แสดงได้ใช้เทคนิคการบังคับลิ้นแบบสองชั้น (Double Tonguing) เทคนิคนี้ช่วยอำนวยความสะดวกในการบรรเลงให้แก่ผู้เล่นได้เป็นอย่างมาก

ในการแก้ปัญหานี้ผู้เล่นได้เลือกแบบฝึกหัดสำหรับทรัมเป็ตจากหนังสือแบบฝึกหัด Complete Conservatory Method for Cornet เขียนโดย Arban หนังสือแบบฝึกหัดเล่มนี้รวบรวมแบบฝึกหัดที่สำคัญสามารถนำมาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นในการฝึกซ้อมทรัมเป็ตได้อย่างดีเยี่ยม

2.1.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับซิลปินอ้างอิง

ซิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงสำหรับบทเพลงนี้ คือ Rolf Smedvig บรรเลงร่วมกับวง Scottish Chamber Orchestra โดยมี Jahja Ling เป็นผู้อำนวยเพลง จากแผ่นบันทึกเสียงของ เทลลาร์ค อินเตอร์เนชันแนล คอร์ปอเรชัน (Telarc International Corporation)

ในแผ่นบันทึกเสียงนี้ วิธีการบรรเลงของ Rolf Smedvig ไม่มีการเล่นโน้ตสั้นเลยแม้แต่ตัวเดียว อีกทั้งยังมีการใช้เทคนิคขั้นสูง การบรรเลงประโยคเพลงที่ค่อนข้างยาวที่ต้องการความสามารถในการลากเสียงยาวที่ต้องอาศัยปริมาณการใช้ลมมาก บทเพลงนี้จึงเป็นบทเพลงที่ท้าทายความสามารถของผู้แสดงยิ่งนัก

2.2 Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่จัดอยู่ในยุคโรแมนติก ผู้แสดงได้คัดเลือกเพลงนี้เพื่อศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาองค์ความรู้ ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการตีความอารมณ์ของบทเพลงในดนตรีในยุคนี้

2.2.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

โทร์วัลด์ แฮนเซน (Thorvald Hansen) 1847-1915 เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 1847 นักทรมเป็ตและนักประพันธ์เพลงชาวเดนมาร์ก ชีวิตในวัยเด็กเขาได้เรียนเปียโน ออร์แกน ไวโอลิน และทรมเป็ต ในปี ค.ศ. 1867 เขาได้ออกแสดงที่ Tovoli Concert Hall Orchestra และในปี ค.ศ. 1884 เขาได้รับจ้างให้ไปเดี่ยวทรมเป็ตในโบสถ์หลวง (Royal Chapel) ในเวลาเดียวกัน เขายังเล่นไวโอลินและไวโอลาในวงแชมเบอร์ต่าง ๆ เขาเป็นนักออร์แกนที่โบสถ์แห่งนี้อยู่หลายปี ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เขาได้เริ่มประพันธ์เพลง แฮนเซนได้ประพันธ์บทเพลงสำหรับเปียโนและทรมเป็ตไว้หลายบท และได้เขียนหนังสือสำหรับทรมเป็ตคีย์เอฟไว้ด้วย ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1893 ได้เป็นอาจารย์สอนทรมเป็ตที่ The Royal Danish Academy of Music แฮนเซนเสียชีวิตเมื่อวันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 1915 อายุ 68 ปี

2.2.2 ประวัติของบทเพลง

บทเพลง Sonata for Cornet and Piano เป็นบทเพลงลำดับที่ 18 ของผู้ประพันธ์เพลงชื่อ โทร์วัลด์ แฮนเซน (Thorvald Hansen) ประพันธ์ขึ้นสำหรับเดี่ยวคอร์เน็ตและเปียโน เป็นบทเพลงโซนาตาที่มีชื่อเสียง มีท่วงทำนองที่ไพเราะและแสดงเทคนิคต่าง ๆ ของคอร์เน็ตได้เป็นอย่างดี

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงประเภทโซนาตามีทั้งหมด 3 กระทบวน ได้แก่

กระทบวนที่ 1 อัตรารวดอย่างมีชีวิตชีวา Allegro con brio

กระทบวนที่ 2 อัตราช้าปานกลาง Andante con espressione

กระทบวนที่ 3 อัตรารวดแบบมีชีวิตชีวา Allegro con anima

2.2.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้มีทั้งหมด 3 กระทบวน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กระทบวนที่ 1 Allegro con brio มีอัตราจังหวะสี่ปกติเร็วแบบมีชีวิตชีวา อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ มีสังคีตลักษณ์แบบสองตอน (Binary form)

สังคีตลักษณะแบบสองตอน

ตอน A

ทำนองที่ 1	ห้องที่ 1-24	Eb เมเจอร์
ทำนองที่ 2	ห้องที่ 25-50	Bb เมเจอร์

ตอน B

ทำนองที่ 1	ห้องที่ 51-74	Eb เมเจอร์
ทำนองที่ 2	ห้องที่ 75-91	Eb เมเจอร์
ช่วงหางเพลง	ห้องที่ 92-105	Eb เมเจอร์

ตอน A ประกอบด้วยทำนองหลัก 2 ทำนอง ทำนองแรกอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ เริ่มต้นด้วยแนวเปียโนเป็นรูปแบบของจังหวะ (Rhythmic Motive) และมีการซ้ำอีกครั้งในห้องที่ 5 ส่วนแนวทำนองนั้นปรากฏชัดในแนวทริมเป็ตตั้งแต่ห้องที่ 3 แนวทำนองมีการซ้ำในรูปแบบของจังหวะและมีการพัฒนาให้มีระดับเสียงสูงขึ้นเป็นขั้นคู่สาม (ดูตัวอย่างที่ 17)

ตัวอย่างที่ 17 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 ห้องที่ 1 - 10

Allegro con brio. Thorvald Hansen, Op. 18.

The image shows the first ten measures of the Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 by Thorvald Hansen. The score is written for Cornet (or Eb Trumpet) and Piano. The tempo is marked 'Allegro con brio.' The key signature is one flat (Eb major). The time signature is 2/4. The Cornet part begins with a rest, followed by a rhythmic motif of eighth notes. The Piano part begins with a strong chord (f) and then plays a rhythmic accompaniment of eighth notes. The score is divided into two systems, with the first system containing measures 1-5 and the second system containing measures 6-10.

ทำนองหลักที่ 2 ย้ายไปกุญแจเสียงโดมินันท์ (Bb) ห้องที่ 25 ในแนวทริมเป็ตโดยมีแนวเปียโนเล่นจังหวะสามพยางค์คลอประกอบ (ดูตัวอย่างที่ 18)

ตัวอย่างที่ 18 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 ห้องที่ 21 - 30

ตอน B ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย คือ แนวทำนองที่ 1 อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ ในห้องที่ 51-74 เหมือนกับทำนองในตอน A ที่เสนอไปก่อนหน้านี้ ส่วนทำนองที่ 2 มีการกลับมาอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ จากก่อนหน้านี้ย้ายไปกุญแจเสียง Bb เมเจอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงโดมินันท์

กระบวนที่ 2 Andante con espressione มีอัตราจังหวะช้าปานกลางแบบเน้นการสื่ออารมณ์ความรู้สึก ไพเราะอ่อนหวาน อยู่ในอัตราจังหวะสามปกติ 3/4 อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ จากการวิเคราะห์ผู้เขียนมีความเห็นว่ามีส่วนคล้ายกับแบบสามตอน (Ternary form)

สังคีตลักษณ์แบบสามตอน

ตอน A	ห้องที่ 1-20	C ไมเนอร์
ตอน B	ห้องที่ 21-40	C ไมเนอร์
ตอน A	ห้องที่ 41-68	C ไมเนอร์

ตอน A เริ่มต้นด้วยแนวทำนองที่ 1 สังเกตในแนวทริมเป็ตมีการใช้เทคนิคซีควเन्ซ์ทำนอง (Sequence) ตั้งแต่ห้องที่ 2-15 คือเป็นการซ้ำทำนองทันทีในระดับเสียงที่ต่างกัน โดยมีแนวเปียโนบรรเลงคลอประกอบด้วยส่วนจังหวะที่มีลักษณะของการซ้ำ (ดูตัวอย่างที่ 19) ในตอน A สามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีอยู่แค่ 2 องค์ประกอบคือ ส่วนที่เป็นแนวทำนองปรากฏชัดในแนวทริมเป็ตและส่วนของแนวเปียโนที่ทำหน้าที่ควบคุมการขับเคลื่อนจังหวะ

ตัวอย่างที่ 19 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement II) ห้องที่ 1 - 10

Andante con espressione.

The musical score for Example 19 consists of two systems of staves. The top system shows the first two staves (Cornet and Piano) with measures 1 through 10. The bottom system shows the next two staves (Piano and Piano) with measures 11 through 20. The tempo is marked 'Andante con espressione'. Dynamics include p, mf, and f.

ในตอน B แนวทำนองเกิดขึ้นในแนวเปียโนแนวบน ย้ายกุญแจเสียงไปอยู่ในกุญแจเสียง C ไมเนอร์ ซึ่งมีความสำคัญเป็นกุญแจเสียงร่วม (Relative Key) ตั้งแต่ห้องที่ 21 ตรงที่มีคำว่า a tempo แนวเปียโนบรรเลงทำนองล้อรับกันกับแนวทรัมเป็ต (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 20 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement II) ห้องที่ 15 - 28

The musical score for Example 20 consists of two systems of staves. The top system shows the first two staves (Cornet and Piano) with measures 15 through 28. The bottom system shows the next two staves (Piano and Piano) with measures 15 through 28. The tempo is marked 'a tempo'. Dynamics include dim., p, mf, poco rit., and cresco.

ส่วนต่อมาเป็นการย้อนกลับของตอน A ในห้องที่ 41 มีการกลับมาของแนวทำนองในแนวทริ้มเปิดเหมือนตอนต้นแต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปนั่นคือแนวเปียโนที่มีการประดับประดาในแนวล่างของเปียโนทำให้จังหวะเกิดการเคลื่อนไหวมากขึ้นกว่าตอน A แรก (ตัวอย่างที่ 21)

ตัวอย่างที่ 21 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement II) ห้องที่ 36 - 43

กระบวนที่ 3 Allegro con anima อยู่ในอัตราจังหวะเร็วแบบมีชีวิตชีวา ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ จากการวิเคราะห์บทเพลงนี้อยู่ในสังคีตลักษณ์รอนโด (Rondo form) ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ A B A' B' A"

สังคีตลักษณ์แบบรอนโด (Rondo Form)

ตอน A	ห้องที่ 1-47	Eb เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 48-98	Bb เมเจอร์
ตอน A'	ห้องที่ 98-145	Eb เมเจอร์
ตอน B'	ห้องที่ 146-190	Eb เมเจอร์
ตอน A''	ห้องที่ 191-207	Eb เมเจอร์

ส่วนที่ 1 คือตอน A ตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 46 เป็นการเสนอแนวทำนองหลักซึ่งอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ โดยทริ้มเปิดเสนอแนวทำนองที่ให้ความรู้สึกแข็งแรงและสง่างามโดยมีแนวเปียโนบรรเลงเป็นจังหวะคลอประกอบและบรรเลงท่อนเชื่อมเพื่อนำไปสู่ทำนองอื่นต่อไป (ดูตัวอย่างที่ 22)

ตัวอย่างที่ 22 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement III) ห้องที่ 1 - 8

Allegro con anima.

ส่วนที่ 2 คือตอน B (ห้องที่ 48 - 98) มีแนวทำนองใหม่เกิดขึ้นย้ายกุญแจเสียงไปหาโดมินันท์คือกุญแจเสียง Bb เมเจอร์ เสนอโดยแนวทริมเป็ต (ห้องที่ 48) ทำนองในตอนนี้จะมีความรู้สึกขัดแย้งกับตอนแรกคือให้ความรู้สึกไพเราะอ่อนหวานมีการเล่นความดังแบบค่อย ๆ ดังขึ้นและค่อย ๆ เบาลง อีกทั้งยังมีการหย่อนจังหวะช้าลงเล็กน้อย (*poco rit.*) ในตรงจุดพักก่อนที่จะกลับไปจังหวะเดิม (*a tempo*) เทคนิคการบรรเลงเช่นนี้ทำให้บทเพลงฟังดูมีการเคลื่อนไหว (ดูตัวอย่างที่ 23)

ตัวอย่างที่ 23 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement III) ห้องที่ 44 - 76

The image shows a musical score for the third movement of Hansen's Sonata for Cornet and Piano, Op. 18, measures 44-76. The score is in E-flat major and 3/4 time. It consists of four systems of music. Each system has a Cornet part on the top staff and a Piano accompaniment on the bottom staff. The piano part features a steady bass line with chords. The Cornet part has melodic lines with various dynamics and articulations. The dynamics include *mf*, *criso.*, *f*, *dim.*, *sf*, *dim.*, *poco rit.*, and *a tempo*. The articulations include *mf*, *criso.*, *sf*, and *a tempo*.

ส่วนที่ 3 คือการกลับมาของตอน A' (ห้องที่ 99-145) อยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ บรรเลงแนวทำนองโดยทรัมเป็ตในห้องที่ 99 (ดูตัวอย่างที่ 24) การกลับมาครั้งนี้มีความเหมือนกับตอน A แตกต่างกันบ้างเล็กน้อยในแนวเปียโนตรงที่เป็นช่วงท่อนเชื่อมเพื่อเข้าไปหาตอนต่อไป

ตัวอย่างที่ 24 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement III) ห้องที่ 98-113

The image displays two systems of musical notation for Example 24. Each system consists of a top staff for the Cornet and a bottom grand staff for the Piano. The music is in 3/4 time and features a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The first system shows the beginning of the section with various dynamics like *f* and *mf*. The second system continues the piece with more complex piano accompaniment and melodic lines for the cornet.

ส่วนที่ 4 คือการกลับมาอีกครั้งของตอน B' (ห้องที่ 146-190) ซึ่งการกลับมาในครั้งนี้แนวทำนองกลับมาอยู่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์ (ดูตัวอย่างที่ 25)

ตัวอย่างที่ 25 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement III) ห้องที่ 139-156

The image displays two systems of musical notation for Example 25. Each system consists of a top staff for the Cornet and a bottom grand staff for the Piano. The music is in 3/4 time and features a key signature of one flat (B-flat). The first system includes dynamic markings such as *cresc.*, *f*, and *mf*. The second system continues the piece with a steady piano accompaniment and melodic lines for the cornet.

ส่วนสุดท้ายเป็นช่วงท้ายเพลงในรูปแบบของทำนองจังหวะ (ห้องที่ 191-207) สังเกตได้ว่าแนวทำนองถูกทำให้สูงขึ้นเป็นคู่แปด และเพิ่มโน้ตสามพยางค์เข้าไปเพื่อทำให้ทำนองรุกไปข้างหน้า จนจบด้วยเพอร์เฟกเคเดนซ์ คอร์ดที่ 5 (Bb) ส่งเข้าไปหาคอร์ดที่ 1 (Eb) ดูตัวอย่างที่ 26

ตัวอย่างที่ 26 Hansen : Sonata for Cornet and Piano, Op. 18 (movement III) ห้องที่ 199-207

2.2.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นสำหรับคอร์เน็ตและเปียโนเริ่มจากการฝึกเล่นบันไดเสียงในกุญแจเสียงของบทเพลงนี้ในรูปแบบของจังหวะต่าง ๆ ฝึกการเล่นแบบเชื่อมเสียง (slur) แบบบังคับลิ้น (Tonguing) รวมถึงการผสมผสานทั้งสองแบบเข้าด้วยกัน การฝึกออกเสียงและควบคุมระดับเสียงให้แม่นยำเพื่อให้ได้เสียงที่ถูกต้องและมีคุณภาพ การเล่นความดังและเบาของบทเพลงให้มีความแตกต่างจะช่วยทำให้บทเพลงนี้น่าสนใจมากขึ้น

ในการฝึกซ้อมนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับอารมณ์ของบทเพลง การตีความบทเพลง อาศัยการบรรเลงด้วยลีลาสนุกสนานและไพเราะ ซึ่งในการบรรเลงนั้นจะต้องทำให้เกิดความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

2.2.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ศิลปินที่ผู้แสดงได้ฟังและใช้ในการอ้างอิงสำหรับบทเพลงนี้คือ ฮาคาน ฮาเดนเบอร์เกอร์ (Hakan Hardenberger) จากอัลบั้ม Mysteries of The Macabre

กระบวนที่ 1 ศิลปินใช้จังหวะเร็วปานกลางแต่ในการบรรเลงนั้นอัตราจังหวะค่อนข้างยืดหยุ่น (Rubato) บ่อยครั้ง ในขณะที่ตัวผู้แสดงจะบรรเลงในจังหวะที่ค่อนข้างคงที่ที่มีการยืดหยุ่นจังหวะบ้างเล็กน้อยตอนจุดพักต่าง ๆ ของบทเพลงนี้

กระบวนที่ 2 ศิลปินใช้จังหวะช้าปานกลาง ในกระบวนนี้แนวทำนองมีความไพเราะอ่อนหวานอยู่ในลีลาช้า ผู้แสดงมีความเห็นว่าจังหวะไม่ควรจะช้ามากเพราะจะทำให้การเคลื่อนไหวของแนว

ทำนองดำเนินไปได้ไม่ดีพอสมควร อีกทั้งทำให้มีปัญหาในการควบคุมประโยคเพลงเนื่องจากปริมาณลมไม่พอ ในบางช่วงบางตอนควรจะมีการเร่งจังหวะขึ้นเล็กน้อยเพื่อให้แนวทำนองเคลื่อนที่ไปข้างหน้ามากขึ้นและการควบคุมความดังเบายังเป็นสิ่งที่ทำให้เพลงน่าสนใจมากขึ้น

กระบวนที่ 3 ศิลปินเล่นค่อนข้างเร็ว ในส่วนสุดท้ายนี้ผู้แสดงได้บรรเลงในอัตราจังหวะเร็วปานกลางเนื่องจากต้องการควบคุมความชัดเจนของโน้ตแต่ละตัว อีกทั้งในตอนกลางของกระบวนนี้มีแนวทำนองที่ไพเราะ อ่อนหวาน การใช้จังหวะเร็วเกินไปจะทำให้ความสวยงามของประโยคเพลงลดลง

2.3 Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงนี้เพื่อศึกษาให้เกิดองค์ความรู้ของคนตรีในยุคศตวรรษที่ 20 ลีลาการบรรเลงในบทเพลงนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายทักษะและความสามารถของผู้แสดงใน 2 ลักษณะคือ ลีลาการบรรเลงแบบการร้อง และลีลาการบรรเลงที่ต้องอาศัยความยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อปากด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้แสดงอยากศึกษาบทเพลงนี้ และเพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวข้างต้นอย่างจริงจัง

2.3.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

อิริค อีวาเซน (Eric Ewazen) เกิดเมื่อวันที่ 1 มีนาคม ปี ค.ศ. 1954 ที่เมืองคลีฟแลนด์ (Cleveland) รัฐโอไฮโอ (Ohio) เรียนวิชาการประพันธ์เพลงกับ ซามูเอล อัลดเลอร์ (Samuel Adler), มิลตัน แบ็บบิต (Milton Babbitt), วอร์เรน เบนสัน (Warren Benson), กุนเทอร์ ชุลเลอร์ (Gunther Schuller), และ โยเซฟ ชวอนเนอร์ (Joseph Schwantner) ที่ Eastman School of Music จนจบปริญญาตรี หลังจากนั้นเขาได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่สถาบันจูเลียร์ด (The Juilliard School) ตามลำดับ

ผลงานการประพันธ์ของเขามีจำนวนไม่น้อยที่ได้รับรางวัล ส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้ประพันธ์ขึ้นจากนักดนตรีเดี่ยวและวงดนตรีต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลก ไม่ว่าจะเป็นวงแชมเบอร์หรือวงออร์เคสตรา ผลงานของเขานำออกแสดงโดยนักดนตรีเดี่ยวและวงออร์เคสตราที่มีชื่อเสียงได้แก่ วงนิวยอร์กฟิลฮาร์โมนิก (New York Philharmonic), วงฟิลาเดเฟีย (The Philadelphia), วงบอสตันซิมโฟนี (The Boston Symphony), วงคลีฟแลนด์ออร์เคสตรา (The Cleveland Orchestra), วงชิคาโกซิมโฟนี (The Chicago Symphony), วงเมโทรโพลิตันโอเปร่าออร์เคสตรา (The Metropolitan Opera Orchestra), วงเวียนนาฟิลฮาร์โมนิก (The Vienna Philharmonic)

2.3.2 ประวัติของบทเพลง

บทเพลง Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ.2002 Eric Ewazen ผู้ประพันธ์เพลงได้มอบบทเพลงนี้ให้แก่เพื่อนนักทรัมเป็ตของเขาชื่อ Richard Stoelzel เพื่อออกแสดงเป็นครั้งแรกร่วมกับนักเปียโนชื่อ Dr. Tianshu Wang ที่ Shen Yang Conservatory in China ในประเทศจีน หลังจากนั้นได้ออกแสดงที่ Central Conservatory ในเมืองปักกิ่ง และ Shanghai Conservatory ในเมืองเซี่ยงไฮ้ ประเทศจีน ในสหรัฐอเมริกาบทเพลงนี้ถูกนำออกแสดงเช่นเดียวกันในช่วงฤดูร้อนเมื่อปี ค.ศ. 2002 ในงาน International Trumpet Guild Convention โดยมีนักทรัมเป็ต Richard Stoelzel และนักเปียโน Rebecca Wilt แสดงร่วมกัน

2.3.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้จากการวิเคราะห์สังคีตลักษณ์ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นสังคีตลักษณ์แบบสามตอน (Ternary Form) กล่าวคือ แบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สังคีตลักษณ์แบบสามตอน

ตอน A	ห้องที่ 1-41	F เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 42-166	D ไมเนอร์
ตอน A	ห้องที่ 167-190	F เมเจอร์

ส่วนที่ 1 คือตอน A อยู่ในอัตราจังหวะช้า (Lento espressivo) เป็นช่วงที่มีการบรรเลงแนวทำนองที่ไพเราะเน้นที่การแสดงออกถึงความรู้สึกอ่อนหวานนุ่มนวลและสงบ แนวเปียโนทำหน้าที่บรรเลงคลอประกอบด้วยคอร์ดและมีการเคลื่อนไหวบ้างเล็กน้อยตั้งแต่ห้องที่ 10 โดยการใช้โน้ตเช็ทหนึ่งชั้นเพื่อทำให้บทเพลงเกิดการเคลื่อนไหว (ดูตัวอย่างที่ 27)

ตัวอย่างที่ 27 Ewasen : Prayer and Praise for Trumpet and Piano ห้องที่ 1-12

The image shows a musical score for a trumpet and piano. The trumpet part is in the upper staff, and the piano part is in the lower staff. The tempo is marked 'Lento espressivo'. The score consists of three systems of music. The first system shows the trumpet playing a melodic line with dynamics *p* and *mp*, and the piano playing a harmonic accompaniment. The second system continues the melodic line in the trumpet and the accompaniment in the piano. The third system shows the trumpet playing a melodic line with dynamics *p* and *mp*, and the piano playing a rhythmic accompaniment with a box around the number 10 in the first measure of the lower staff.

ส่วนที่ 2 คือตอน B อยู่ในจังหวะเร็ว (Allegro Molto) เป็นช่วงที่แนวทรมเปิดและเปียโนได้วาดลวดลายพอสสมควร กล่าวคือ ผู้ประพันธ์ได้ให้แนวเปียโนเล่นส่วนจังหวะที่สร้างขึ้นมาให้มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเอง ในบทเพลงนี้เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 42 (ดูตัวอย่างที่ 28) ส่วนทรมเปิดเข้ามารับหน้าที่เป็นแนวทำนองในห้องที่ 50 ทำนองมีลักษณะจังหวะชัดเป็นส่วนใหญ่ ตัวโน้ตมีการข้ามเสียงขึ้นและลงอย่างเห็นได้ชัดเจนความคล่องตัวในการบรรเลงเป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 28 Ewasen : Prayer and Praise for Trumpet and Piano ห้องที่ 40-51

40

rit.

42 Allegro molto

mf

80

44

80

46

80

50

mf

80

ในตอน B นี้ปรากฏทำนองที่ 2 เริ่มจากเปียโนในห้องที่ 80 เปลี่ยนลักษณะจังหวะให้เกิดการเคลื่อนที่และมีความต่อเนื่องมากขึ้น จากนั้นรับด้วยแนวทรมเป็ตในห้องที่ 84 (ดูตัวอย่างที่ 29)

ตัวอย่างที่ 29 Ewasen : Prayer and Praise for Trumpet and Piano ห้องที่ 79-86

79

80

mp

81

82

83

84

85

86

ลักษณะจังหวะที่นำเสนอไปก่อนหน้านี้ตั้งแต่เริ่มตอน B อยู่ในบันไดเสียง B ไมเนอร์ ในห้องที่ 110 (ดูตัวอย่างที่ 30) หลังจากนั้นในแนวทรมเป็ตรีบหน้าที่บรรเลงทำนองหลักตั้งแต่ ห้องที่ 118

ตัวอย่างที่ 30 Ewasen : Prayer and Praise for Trumpet and Piano ห้องที่ 107-110

ส่วนที่ 3 คือการกลับมาของตอน A คล้ายคลึงกับส่วนที่ 1 อยู่ในอัตราจังหวะช้า (Lento espressivo) ถ้าเปรียบเทียบแล้วส่วนที่ 3 นี้จะมีความยาวนานน้อยกว่าส่วนที่ 1 เล็กน้อย เน้นการ บรรเลงแนวทำนองที่ไพเราะอ่อนหวานนุ่มนวลและสงบ

2.3.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลง Prayer and Praise for Trumpet and Piano นี้ประกอบด้วย 3 ส่วนที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ในการฝึกซ้อมบทเพลงนั้นผู้เขียนมีความเห็นว่าเราสามารถตีความบทเพลงนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนเพื่อให้่ายในการฝึกซ้อม

ส่วนแรกคือส่วนของตอน A และตอนการกลับมาของ A ซึ่งเป็นส่วนที่มีความเหมือนกัน ในส่วนนี้การฝึกซ้อมจะเน้นไปในเรื่องของการควบคุมเสียงให้มีคุณภาพ การควบคุมประโยคเพลง แนวทำนองอันไพเราะต้องอาศัยการควบคุมลมเป็นอย่างดี ผู้แสดงเริ่มจากการฝึกแบบฝึกหัดควบคุม เสียงยาวเพื่อหัดควบคุมเสียงให้นิ่งเรียบมีคุณภาพโดยเน้นการเป่าเป็นประโยคยาว ๆ ผู้แสดงแนะนำ

ว่าการเป่าเสียงยาวนั้นไม่จำเป็นต้องเป่าเสียงเดียวยาว ๆ แต่ควรจะเป่าหลาย ๆ เสียงโดยใช้ลมอย่างต่อเนื่องกันเป็นประโยคยาว ๆ แต่ข้อควรระวังคือเรื่องคุณภาพเสียงของแต่ละตัวโน้ตและความเที่ยงตรงในการสร้างระดับเสียงที่ถูกต้อง (Intonation) ผู้แสดงได้ใช้เครื่องเทียบเสียง (Tuner) เพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าแต่ละตัวโน้ตนั้นมีความเที่ยงตรงและแม่นยำ

ส่วนที่ 2 คือเป็นส่วนของท่านเร็ว จะสังเกตได้ว่าจุดเด่นของท่านนี้คือจะมีลักษณะของจังหวะซัด (Syncopation) เป็นหลัก อีกทั้งแนวทำนองเคลื่อนที่แบบกระโดดมากกว่าจะเคลื่อนที่ตามลำดับขั้น ทั้งสองอย่างนี้ทำให้เกิดปัญหาในการฝึกซ้อม (ดูตัวอย่างที่ 31)

ตัวอย่างที่ 31 Ewasen : Prayer and Praise for Trumpet and Piano โน้ตแนวทรมเปิด

The image shows a musical score for a trumpet and piano piece. It consists of six staves of music. The first staff starts at measure 50 with a mezzo-forte (mf) dynamic. The second staff has a measure 58. The third staff has a measure 66. The fourth staff has a measure 72. The fifth staff has a measure 80. The score includes various dynamics such as mf, sub. p, f, and mp. There are also some performance markings like accents and slurs. The music is in a key with one sharp (F#) and a 2/4 time signature.

ปัญหาแรกคือโน้ตจังหวะซัด ผู้แสดงเริ่มจากใช้เครื่องตั้งจังหวะ (Metronome) เปิดจังหวะช้าและเปิดส่วนย่อยของจังหวะเป็นเข็บบัดหนึ่งชั้น เพื่อฝึกซ้อมให้เกิดความคงที่ของจังหวะ

ปัญหาที่ตามมาคือโน้ตที่เคลื่อนที่แบบกระโดด ผู้แสดงได้ฝึกซ้อมแบบฝึกหัดการขยายขั้นคู่ (Interval) เพื่อที่ควบคุมการเปลี่ยนเสียงจากโน้ตตัวหนึ่งไปยังโน้ตอีกตัวหนึ่ง ในการเปลี่ยนโน้ตของทรมเปิดนั้นต้องอาศัยการใช้กล้ามเนื้อริมฝีปากบวกกับความเร็วยาวของลมเพื่อปรับเสียงสูง-ต่ำ การฝึกซ้อมขยายขั้นคู่นี้จะช่วยให้ผู้แสดงเกิดความแม่นยำในการเปลี่ยนโน้ตมากขึ้น

2.3.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

ผู้แสดงได้ฟังผลงานการแสดงของ Richard Stoezel อัลบั้ม Born To Be Mild เมื่อเปรียบเทียบกับผู้แสดงแล้วนั้น ผู้แสดงเลือกที่จะใช้จังหวะช้ากว่าศิลปินอ้างอิงเล็กน้อยเนื่องจากความคล่องแคล่วและความชำนาญในการบรรเลงแนวทำนองที่กระโดด การบรรเลงเร็วเกินไปทำให้โน้ตไม่ชัดเจนและทำให้ความมั่นคงของจังหวะขาดหายไป

2.4 บทเพลง Fandango ประพันธ์โดย Joseph Turrin

บทเพลง Fandango เป็นอีกหนึ่งบทเพลงที่ผู้แสดงสนใจและอยากศึกษาอย่างจริงจัง บทเพลงนี้มีความโดดเด่นและท้าทายทักษะความสามารถของนักทรมเป็ต คือ เรื่องของการบรรเลงในช่วงเสียงสูง นักทรมเป็ตจำนวนไม่น้อยประสบกับปัญหานี้รวมถึงตัวผู้แสดงเอง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงนี้มาศึกษาและพัฒนาทักษะในการบรรเลง

2.4.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Joseph Turrin เกิดเมื่อวันที่ 4 มกราคม ค.ศ. 1974 ในเมืองคลิฟตัน รัฐนิวเจอร์ซีย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นบุตรคนโตในทั้งหมด 7 คน ในครอบครัวของนาย Aristide Turrin และนาง Margaret Domonkos บิดาเป็นนักเปียโน ส่วนมารดาเป็นนักร้องและเล่นกีตาร์ ทั้งบิดาและมารดาของเขาได้เห็นความสามารถในด้านดนตรีมาตั้งแต่เยาว์วัย เขาเริ่มเล่นทรมเป็ตในระดับประถม ต่อมาในระดับมัธยมเริ่มสนใจในด้านการประพันธ์เพลงและการเล่นเปียโน ได้ศึกษาด้านการประพันธ์เพลงกับ ซามูเอล อัลดอร์ (Samuel Adler) และโรเบิร์ต โกลดิน (Robert Gauldin) ที่ The Eastman School of Music อีกทั้งยังได้ศึกษากับ นิโคลาส ฟลาเกลโล (Nicolas Flagello) ที่ The Manhattan School of Music อีกด้วย

ในปี ค.ศ. 2005 ได้รับปริญญาดุษฎีเกียรตินิยมทางด้านดนตรีจากสถาบันดนตรี Eastman School of Music ผลงานการประพันธ์ของเขาได้รับรางวัลจากสถาบันต่าง ๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 2005 ได้แก่ The Manhattan of Music, The National Band Association, The United Nations, The New Jersey State Senate, และ The New Jersey Council on the Arts เป็นต้น

ในปี ค.ศ. 2006 ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์จาก Eastman School of Music ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำที่ Hartt School of Music และ Montclair State University

Joseph Turrin เป็นที่รู้จักในฐานะของผู้อำนวยเพลง นักเปียโน อาจารย์สอนดนตรีและผู้ประพันธ์เพลง เขาได้รับมอบหมายให้ประพันธ์เพลงจากนักดนตรีและวงดนตรีชื่อดังต่าง ๆ มากมาย

Joseph Turrin ถือได้ว่าเป็นนักประพันธ์ที่มีความสามารถในดนตรีหลากหลายแนว เขาสนใจในด้านของการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสานดนตรีแจ๊ส ผลงานของเขามีทั้งสำหรับวงออร์เคสตรา วงเครื่องลมทองเหลือง วงดุริยางค์ วงดนตรีแจ๊ส ดนตรีประกอบภาพยนตร์ ดนตรีประกอบละคร โอเปร่า ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ และดนตรีเชมเบอร์ต่าง ๆ

2.4.2 ประวัติของบทเพลง

บทเพลง Fandango ประพันธ์ขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2000 สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมแห่งมหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (The University of New Mexico Wind Symphony), นักทรมเป็ตชาวอเมริกันชื่อ Philip Smith และนักทรมโบนชาวอเมริกันชื่อ Joseph Alessi บทเพลงนี้มีความยาวประมาณ 6 นาที จากการวิเคราะห์เบื้องต้นเห็นได้ว่ามีลักษณะเด่นในเรื่องขององค์ประกอบของแนวทำนองและลักษณะของจังหวะขัดต่าง ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของดนตรีสเปนและการเต้นรำแบบที่เรียกว่า Fandango บทเพลงนี้มีสังคีตลักษณ์แบบ 3 ตอน (ABA) แบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คือ เป็นส่วนที่หลอมรวมความไพเราะของแนวทำนอง สอดรับกันอย่างลงตัวระหว่างแนวทรมเป็ต ทรมโบน และเปียโน มีจังหวะเร็วแบบบีกิน (Beguine)

ส่วนที่ 2 คือ ส่วนที่เป็นคอรอล (Chorale) เป็นท่วงทำนองแบบเพลงร้อง อยู่ในท่อนช้า Andante เป็นช่วงที่ทรมโบนและเปียโนได้เล่นแนวทำนองที่ช้าและไพเราะ

ส่วนที่ 3 คือ ส่วนที่ย้อนกลับแนวความคิดเริ่มต้น นำเสนอแนวทำนองที่ดำเนินมาแล้วข้างต้น แต่รูปแบบจะเป็นลักษณะการล้อกันของทรมเป็ตและทรมโบน ส่วนของเปียโนประกอบนั้นปรากฏส่วนที่เหมือนกับส่วนที่ 1 หลังจากนั้นต่อด้วยท่อนโคดา (Coda)

2.4.3 บทวิเคราะห์

บทเพลงนี้จากการวิเคราะห์สังคีตลักษณ์ ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นสังคีตลักษณ์แบบสามตอน (Ternary Form) กล่าวคือ แบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สังคีตลักษณ์แบบสามตอน

ตอน A	ห้องที่ 1-103	A เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 104-127	C ไมเนอร์
ตอน A	ห้องที่ 128-225	A เมเจอร์

ตอน A ตั้งแต่ห้องที่ 1 ถึงห้องที่ 103 เริ่มต้นด้วยเปียโนบรรเลงลักษณะจังหวะบีกิน (Beguine) มีลักษณะของการซ้ำ (Repeat) ของคอร์ดเดิมในห้องที่ 1-6 จากนั้นในแนวทรมเปิดเริ่มเสนอทำนองหลักเป็นครั้งแรกในห้องที่ 3 ในกุญแจเสียง A เมเจอร์ สลับกับแนวทรมโบนที่เริ่มบรรเลงทำนองเป็นครั้งแรกเช่นเดียวกันในห้องที่ 7 (ดูตัวอย่างที่ 32)

ตัวอย่างที่ 32 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 1-7

The image shows a musical score for three instruments: Bb Trumpet, Trombone, and Piano. The score is for measures 1-7 of 'Fandango' by Joseph Turrin. The tempo is marked 'Beguine ca J=84'. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The piano part features a repeating bass line with chords, while the brass parts play a melodic line. The score is divided into two systems, with the first system covering measures 1-3 and the second system covering measures 4-7.

แนวทรมเปิดและทรมโบนบรรเลงพร้อมกันในห้องที่ 17 มีการเน้นโน้ตให้มีลักษณะจังหวะที่ไม่ปกติ ในขณะที่แนวเปียโนดำเนินจังหวะหลักของตอน A นี่เป็นการใช้เทคนิคแบบหลากหลายจังหวะ (Polyrhythm) คือลักษณะจังหวะหลายรูปแบบที่เล่นพร้อมกันในแนวต่าง ๆ (ดูตัวอย่างที่ 33) อีกทั้งในช่วงนี้มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะแบบไม่คงที่ (Irregular meter) กล่าวคือ มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะบ่อยครั้งก่อนที่จะกลับเข้ามาอยู่ในอัตราปกติในห้องที่ 32

ตัวอย่างที่ 33 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 16-23

The image displays a musical score for the piece 'Fandango' by Joseph Turrin, specifically measures 16 through 23. The score is arranged in three systems, each with a grand staff (treble and bass clefs). The first system (measures 16-18) features a melody in the treble clef and a rhythmic accompaniment in the bass clef. The second system (measures 19-21) includes a box labeled '20' above the first staff. The third system (measures 22-23) continues the piece. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'mf'.

ทำนองที่ 2 ในตอน A ปรากฏขึ้นในห้องที่ 47 ในแนวเปียโนบรรเลงจนจบประโยคเพลงถึงห้องที่ 60 จากนั้นทริ้มเป็ตและทอมโบนรับพร้อมกันในห้องที่ 61 และดำเนินทำนองไปพร้อมกันในรูปแบบของเสียงประสานจนถึงห้องที่ 72 ต่อมาเปียโนได้เปลี่ยนลีลาในการบรรเลงจากโน้ตเสียงยาวที่คอยสนับสนุนแนวทำนองเป็นลักษณะของจังหวะ ทริ้มเป็ตและทอมโบนบรรเลงสลับกันตั้งแต่ห้องที่ 72-75 (ดูตัวอย่างที่ 34)

ตัวอย่างที่ 34 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 69-76

ตอน B อยู่ในท่อนช้า (Andante) มีลักษณะการบรรเลงเหมือนกับคอรอล (Chorale) เป็นท่วงทำนองแบบเพลงร้อง เริ่มต้นด้วยการเสนอทำนองโดยเปียโนด้วยลีลาช้าและไพเราะอยู่ในกุญแจเสียง C ไมเนอร์ ตั้งแต่ห้องที่ 104-127 แนวของทอมโบนเข้ามาสร้างสีสันในห้องที่ 118-123 ที่น่าสนใจคือในห้องที่ 123 ในแนวทอมโบนมีท่อนคาเดนซา (Cadenza) ก่อนที่จะต่อกับท่อนเชื่อมไปสู่ส่วนต่อไป

การกลับมาของตอน A ในส่วนนี้ประกอบด้วยส่วนย่อยต่าง ๆ คือ เริ่มด้วยส่วนนำเข้าไปหาการกลับมาในแนวทำนองหลักห้องที่ 128-135 ในส่วนนี้จะสังเกตได้ว่าในแนวเปียโนจะค้างด้วยโน้ตเสียง E เพื่อที่จะนำไปสู่โน้ตเสียง A ซึ่งเป็นกุญแจเสียงหลักของบทเพลงนี้ลักษณะเคเดนซ์แบบสมบูรณ์ (ดูตัวอย่างที่ 35)

ตัวอย่างที่ 35 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 128-135

Tempo 1 $\text{♩} = 84$ 130

cresc

cresc

cresc

f

f mf

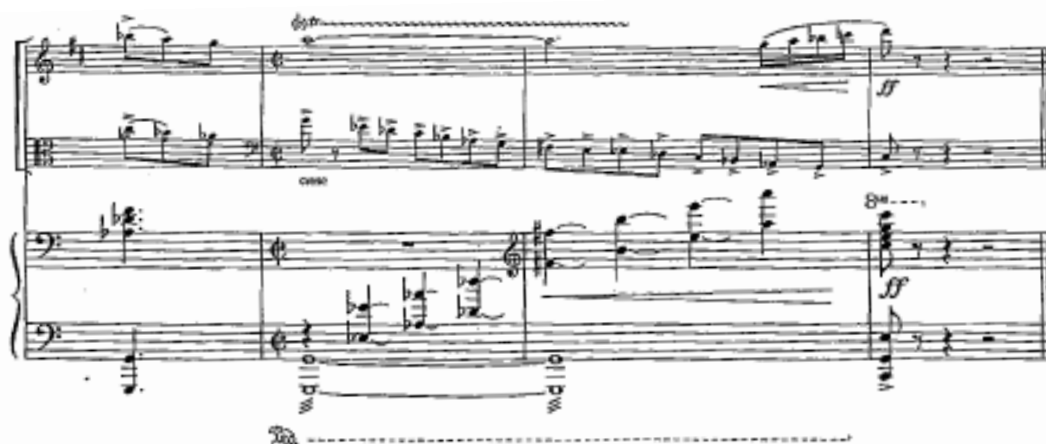
ส่วนย่อยที่ 2 เป็นแนวทำนองที่กลับมาเหมือนช่วงต้นของตอน A มีการเสนอทำนองในแนวทรม์เปิดตั้งแต่ห้องที่ 136 และทรมโบนเริ่มที่ห้อง 137 โดยที่แนวทำนองทั้งสองมีการล้อตามกัน ในขณะที่แนวเปียโนบรรเลงสนับสนุนแนวทำนองด้วยลักษณะจังหวะแบบปีกินเหมือนช่วงต้น

ตัวอย่างที่ 36 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 136-139

mf

ส่วนย่อยสุดท้ายของตอนกลับมาของ A นี้คือช่วงที่เป็นหางเพลงหรือช่วงโคดา (Coda) ตั้งแต่ห้องที่ 213 ไปจบจบเพลง ในช่วงนี้มีการเปลี่ยนแปลงจังหวะให้เร็วขึ้น ในแนวของทรมเป็ต และทอมโบนบรรเลงในสัดส่วนจังหวะเดียวกันในลักษณะของเสียงประสานโดยมีแนวเปียโนคอยย้ำจังหวะหนักและจังหวะชัด สิ่งที่น่าสนใจคือในสามห้องสุดท้ายแต่ละแนวของเครื่องดนตรีบรรเลงไม่เหมือนกันเลย (ดูตัวอย่างที่ 37) จะสังเกตได้ว่าในแนวทรมเป็ตผู้ประพันธ์เลือกใช้เทคนิคการรื้อเสียง (Trill) เล่นโน้ตเดียวกับแนวเบสของเปียโนเพื่อส่งเข้าไปหาโน้ตโทนิค ในแนวทอมโบนเลือกที่จะใช้โน้ตตามบันไดเสียงทิสทางขาลง และในแนวเปียโนเลือกที่จะใช้โน้ตทิสทางขาขึ้นทั้งสองแนวนี้มีการเคลื่อนที่และความสัมพันธ์กันแบบสวนทาง

ตัวอย่างที่ 37 Joseph Turrin : Fandango ห้องที่ 222-225

2.4.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

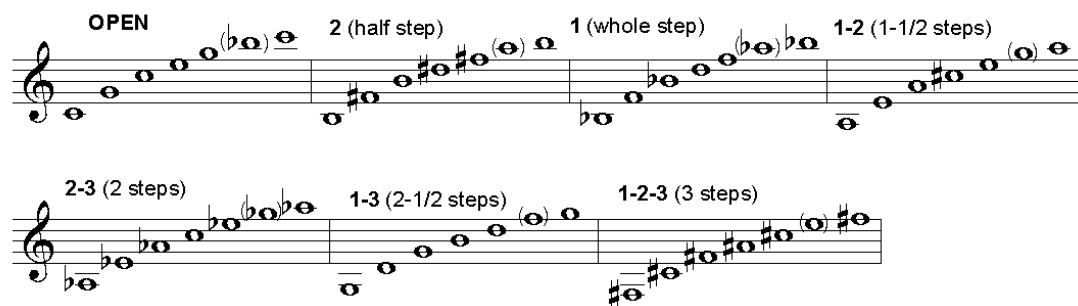
บทเพลงนี้ประกอบด้วยผู้แสดง 3 คนคือ นักทรมเป็ต นักทอมโบนและนักเปียโน แบ่งออกเป็น 3 ตอน แต่ละตอนผู้แสดงต้องใช้เทคนิคและวิธีการเล่นขั้นสูง

ผู้แสดงเริ่มฝึกซ้อมจากการฝึกซ้อมบันไดเสียงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงนี้ บทเพลงนี้ในแนวทรมเป็ตและทอมโบนค่อนข้างมีช่วงเสียงที่กว้างและบรรเลงอยู่ในช่วงเสียงที่สูงตลอดเวลา ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับผู้แสดงคือในขณะที่บรรเลงอยู่ในช่วงเสียงสูงนาน ๆ นั้นจะทำให้กล้ามเนื้อปากเมื่อยล้า การฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อปากเป็นสิ่งที่นักทรมเป็ตหรือนักเล่นเครื่องลมทองเหลืองพึงกระทำ

ผู้แสดงได้หาแบบฝึกหัดและวิธีการบรรเลงที่มุ่งพัฒนาช่วงเสียงสูงของทรมเป็ต การบรรเลงในช่วงเสียงสูงนั้นต้องอาศัยเวลาที่ค่อย ๆ พัฒนากล้ามเนื้อปากให้มีความแข็งแรงขึ้น แบบฝึกหัดที่

ช่วยแก้ปัญหาในเรื่องนี้คือ แบบฝึกหัดการยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อปาก ฝึกซ้อมโดยใช้ Harmonic Series เข้ามาเกี่ยวข้อง (ดูตัวอย่างที่ 38) คือการฝึกการเปลี่ยนเสียงโดยการบีบและคลายของกล้ามเนื้อปากโดยให้อยู่ในตำแหน่งนิ้วเดียวกัน

ตัวอย่าง 38 Harmonic Series ของทริมเป็ต

ปัญหาอีกอย่างของการฝึกซ้อมเพลงนี้คือ อัตราจังหวะที่เปลี่ยนแปลงบ่อย ได้แก่ 3/4 2/4 3/8 3/2 ในการฝึกซ้อมนั้นผู้แสดงจะใช้เครื่องตั้งจังหวะ (Metronome) ทุกครั้งเพื่อให้จังหวะดำเนินไปอย่างคงที่และมั่นคง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะบ่อยนี้ผู้แสดงแนะนำให้ตัดจังหวะหนักออกทำให้ทุกจังหวะดังเท่ากัน ในบทเพลงนี้ควรฝึกซ้อมโดยการเปิดจังหวะย่อยเป็นเข็มนาฬิกาหนึ่งชั้นตลอด ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีเปลี่ยนอัตราจังหวะจาก 4/4 เป็น 3/8 จะได้ไม่เกิดปัญหา เพราะจะต้องรักษาจังหวะของเข็มนาฬิกาหนึ่งชั้นไว้ตลอดเวลา ในอัตราจังหวะ 4/4 ให้คิดเป็น 8/8 จะทำให้จังหวะคงที่มากขึ้น

2.4.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

บทเพลง Fandango ประพันธ์โดย Joseph Turin ประพันธ์ขึ้นเมื่อ ค.ศ. 2000 บรรเลงโดยวงดุริยางค์เครื่องลมแห่งมหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (The University of New Mexico Wind Symphony) นักทริมเป็ตชาวอเมริกันชื่อ Philip Smith และนักทอมโบนชาวอเมริกันชื่อ Joseph Alessi

ผู้แสดงได้นำบทเพลงในแบบฉบับนี้มาใช้อ้างอิงในการฝึกซ้อมและออกแสดง ผู้แสดงรู้สึกประทับใจบทเพลงนี้ เนื่องจากเป็นบทเพลงที่ไพเราะ มีลีลาจังหวะของการเดินรำ นอกจากนี้ บทเพลงดังกล่าวยังมีสิ่งที่ทำทลายความสามารถของนักทริมเป็ตในด้านของช่วงเสียงสูง ที่ต้องใช้ความสามารถขั้นสูงในการบรรเลงรวมถึงความแข็งแรงของกล้ามเนื้อปากอีกด้วย

ความยากของบทเพลงนี้มีอยู่ 2 อย่าง คือ ในด้านการควบคุมจังหวะให้คงที่เพราะมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะบ่อยครั้งและในด้านของช่วงเสียงสูง ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ศิลปินที่ผู้แสดงได้

นำมาใช้อ้างอิงนั้นแทบจะไม่มีข้อผิดพลาดใด ๆ เลย ศิลปินดังกล่าวสามารถควบคุมคุณภาพของเสียงสำเนียง ทักษะความสามารถในการควบคุมเสียงสูงทำได้ดีมาก การบรรเลงโต้ตอบกันระหว่างทรัมเป็ตกับทรอมโบนก็บรรเลงได้ลื่นไหล ไพเราะ และสวยงาม

2.5 บทเพลง A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson

เนื่องจากเป็นบทเพลงที่เน้นการบรรเลงร่วมกันของนักทรัมเป็ต 3 คนและนักเปียโน ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงนี้เพื่อศึกษาองค์ความรู้และพัฒนาทักษะในการบรรเลงร่วมกัน เทคนิคที่สำคัญของนักทรัมเป็ต โดยเฉพาะเทคนิคที่ต้องอาศัยการใช้ทักษะบังคับลิ้นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบังคับลิ้นแบบชั้นเดียวและสองชั้น ถือได้ว่าเทคนิคดังกล่าวโดดเด่นในบทเพลงนี้

2.5.1 ประวัติของผู้ประพันธ์

Leroy Anderson นักประพันธ์เพลงชาวอเมริกัน เกิดในครอบครัวของชาวสวีเดน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน ปี ค.ศ. 1908 ที่เมืองแคมบริดจ์ รัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา แอนเดอร์สัน ได้เรียนเปียโนกับมารดาซึ่งเป็นนักออร์แกนโบสถ์และได้เรียนเปียโนอย่างจริงจังที่สถาบันดนตรีนิวอิงแลนด์ (The New England Conservatory of Music) ในปี ค.ศ. 1925 แอนเดอร์สันได้สอบเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด เรียนวิชาทฤษฎีดนตรีกับ Walter Spalding วิชาลีลาสอดประสานแนวทำนองกับ Edward Ballantine วิชาการประสานเสียงกับ George Enescu วิชาการประพันธ์เพลงกับ Walter Piston และเรียนดับเบิลเบสกับ Gaston Dufresne อีกทั้งยังเรียนออร์แกนกับ Henry Gideon อีกด้วย

แอนเดอร์สันจบการศึกษาปริญญาตรีสาขาศิลปะในปี ค.ศ. 1929 และจบการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาศิลปะในปี ค.ศ. 1930

ผลงานการประพันธ์ของเขาส่วนมากเป็นบทเพลงสั้น ๆ สำหรับวงออร์เคสตราขนาดเล็ก ผลงานที่โด่งดัง เช่น The Syncopated Clock, A Trumpeter's Lullaby, Typewriter, Bugler's Holiday, Blue Tango

2.5.2 ประวัติของบทเพลง

บทเพลง A Trumpeter's Lullaby นี้เป็นบทเพลงสั้น ๆ ที่ประพันธ์ขึ้นโดยนักประพันธ์ชาวอเมริกันชื่อ Leroy Anderson เมื่อปี ค.ศ. 1949 เริ่มนำออกแสดงเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 1950 โดยวง Boston Pops Orchestra นำวงเพลงโดย Arthur Fiedler และนักเดี่ยว

ทรัมเป็ตชื่อ Roger Voisin บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นมาจากเป็นการร้องของ Roger Voisin ซึ่งในสมัยนั้นเขาเป็นหัวหน้ากลุ่มทรัมเป็ตของวง Boston Pops Orchestra บทเพลงนี้ได้บันทึกเสียงไว้ครั้งแรกเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 1950 โดยวง Boston Pops Orchestra กับ Roger Voisin ภายใต้การอำนวยการของ Arthur Fiedler

2.5.3 บทวิเคราะห์

บทเพลง A Trumpeter's Lullaby บทนี้เป็นบทเพลงสั้น ๆ มีความยาวประมาณ 4 นาที จัดอยู่ในสัจคีตลักษณ์แบบสามตอน (Ternary form) ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ตอน A B A

สัจคีตลักษณ์แบบสามตอน

ตอน A	ห้องที่ 1-31	F เมเจอร์
ตอน B	ห้องที่ 32-48	D ไมเนอร์
ตอน A	ห้องที่ 49-77	F เมเจอร์

ตอน A (ห้องที่ 1-31) เปิดตัวด้วยแนวเปียโนเสนอท่อนนำ (Introduction) ตั้งแต่ห้องที่ 1-6 ในลีลาแบบช้า สงบ และนุ่มนวล ในกุญแจเสียง F เมเจอร์ ตามด้วยทรัมเป็ตแนวที่ 1 บรรเลงแนวทำนองในห้องที่ 7 (สัญลักษณ์การซ้อมอักษร A) จากนั้นทรัมเป็ตแนวที่ 2 และทรัมเป็ตแนวที่ 3 เข้ามาสนับสนุนทำหน้าที่บรรเลงเสียงประสานให้กับแนวทำนองในห้องที่ 11 และในห้องที่ 15 ตามลำดับ (ดูตัวอย่างที่ 39)

ตัวอย่างที่ 39 Leroy Anderson : A Trumpeter's Lullaby ห้องที่ 1-21

The image shows a musical score for 'A Trumpeter's Lullaby' by Leroy Anderson. It is arranged for Trumpets and Piano. The tempo is 'Andante tranquillo' with a metronome marking of 60. The key signature is F major. The score shows the first 21 measures, with the piano part providing harmonic support and the trumpets playing the melody. The piano part is marked 'mp' and the trumpets are marked 'mp'.

The image shows three systems of musical notation. Each system consists of a vocal line (top staff) and a piano accompaniment (bottom two staves).
 - The first system is marked with a box containing the letter 'A'. The vocal line has a dynamic of *mf* and ends with the instruction 'add 2nd Trpt'.
 - The second system has a dynamic of *mf* in the piano part and includes the instruction 'add' below the staff and '3rd Trpt' above the vocal line.
 - The third system has a dynamic of *mp* in the vocal line and *p* in the piano part.

ตอน B (ห้องที่ 32-48) ในห้องที่ 32 หรือสัญลักษณ์การซ้อมอักษร B นี้มีการย้ายกุญแจเสียงไปหากุญแจเสียง D ไมเนอร์ ซึ่งเป็นกุญแจเสียงสัมพันธ์ (Relative key) กันกับกุญแจเสียง F เมเจอร์ ลักษณะจังหวะที่เปลี่ยนเป็น Piu animato คือ มีจังหวะเร็วขึ้นกว่าตอน A ถัดมาในการบรรเลงมีลักษณะสนุกสนานและร่าเริงขึ้น ลักษณะของการบรรเลงแต่ละเครื่องมือจะฟังดูแล้วกระชับ กระฉับกระเฉงมากขึ้น (ดูตัวอย่างที่ 40) ในท้ายของตอน B มีการยึดจังหวะลงพร้อมกับปล่อยให้ทรมเป็ตบรรเลงคาเดนซาสั้น ๆ เพื่อนำไปสู่ส่วนต่อไป

ตัวอย่างที่ 40 Leroy Anderson : A Trumpeter's Lullaby ห้องที่ 32-39

ส่วนสุดท้ายคือการกลับมาของตอน A ซึ่งมีความเหมือนกับตอน A แรกทุกประการตั้งแต่ห้องที่ 49-77 ในตอนท้ายมีการยึดจังหวะให้ช้าลงและจบลงด้วยความสงบ (ดูตัวอย่างที่ 41)

ตัวอย่างที่ 41 Leroy Anderson : A Trumpeter's Lullaby ห้องที่ 32-39

2.5.4 การฝึกซ้อมกับบทเพลง ปัญหาและการแก้ไข

บทเพลงนี้ใช้ผู้แสดง 4 คนคือ ทรัมเป็ต 3 คนและเปียโน 1 คน เป็นบทเพลงขนาดสั้นประมาณ 4 นาที ในลีลาการบรรเลงที่ไพเราะและร่าเริงสนุกสนาน

ผู้แสดงเริ่มต้นจากการฝึกซ้อมบันไดเสียงที่ต้องใช้ในบทเพลงนี้ และฝึกซ้อมวิธีการบรรเลงปรับใช้เรื่องของสำเนียง (Articulation) ในรูปแบบของการควบคุมการใช้ลิ้น (Tonguing) ในรูปแบบของการใช้ลิ้นแบบขั้นเดียว (Single Tonguing) และการใช้ลิ้นแบบสองชั้น (Double Tonguing)

อีกทั้งการเชื่อมเสียง (Slur) ปัญหาที่เกิดขึ้นสำหรับเพลงนี้คือความเที่ยงตรงของจังหวะในการควบคุมการใช้ลิ้นในรูปแบบต่าง ๆ ที่ผสมผสานกันทั้ง 2 แบบในตอน B ซึ่งมีจังหวะเร็ว วิธีการแก้ไขผู้แสดงจะใช้เครื่องตั้งจังหวะ (Metronome) ทุกครั้งที่ฝึกซ้อม เพื่อทำให้เกิดความเที่ยงตรงของจังหวะ

สัดส่วนและลักษณะของโน้ตระหว่างตอน A และตอน B ในแนวทรมเป็ตมีความคล้ายคลึงกัน แต่เมื่อลักษณะจังหวะเปลี่ยนไปจึงทำให้ลักษณะในการบรรเลงเปลี่ยนไปด้วย ผู้แสดงต้องเลือกใช้สำเนียงให้เหมาะสมกับสไตล์ของแต่ละตอนด้วย กล่าวคือ ในตอน A มีจังหวะช้าปานกลางเน้นความไพเราะของแนวทำนอง มีการผสมผสานกันระหว่างการเชื่อมเสียงและการใช้ลิ้น ส่วนในตอน B เป็นลักษณะของการใช้ลิ้นที่ต้องอาศัยการใช้ลิ้นทั้งสองรูปแบบข้างต้น เนื่องจากมีจังหวะที่เร็วขึ้นกว่าตอน A

บทเพลงนี้ในแนวทรมเป็ตมีสัดส่วนโน้ตในการบรรเลงที่เหมือนกัน ในการฝึกซ้อมนั้นต้องคำนึงถึงจังหวะที่เท่ากัน ความสั้นยาวของตัวโน้ตและสำเนียงที่เหมือนกัน รวมถึงจัดลำดับความสำคัญของโน้ตในแต่ละแนวของทรมเป็ตเพื่อที่จะให้บทเพลงออกมาสมบูรณ์ที่สุด

2.5.5 ความแตกต่างในการบรรเลงเมื่อเปรียบเทียบกับศิลปินอ้างอิง

บทเพลงนี้ศิลปินที่ผู้แสดงใช้อ้างอิงคือ Rafael Mendez นักทรมเป็ตชาวเม็กซิกัน ชื่ออัลบั้ม Rafael Mendez's Trumpet จากแผ่นบันทึกเสียง Summit Records ในการบรรเลงของ Rafael Mendez กับวงออร์เคสตรานั้น ผู้แสดงมีความเห็นว่าเขาเป็นนักทรมเป็ตที่ยอดเยี่ยมที่สุดคนหนึ่ง จุดเด่นคือลักษณะเสียงทรมเป็ตที่เป็นเอกลักษณ์ ลีลาในการบรรเลงที่เสริมเติมแต่งในโน้ต ทำให้ได้สุนทรียรสอีกแบบ เทคนิคที่น่าสนใจคือการทำเสียงระรัวหรือวิบราโต (Vibrato) ของเขาทำให้บทเพลงนี้เกิดความไพเราะเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ในตอนคาเดนซามีการวาดลวดลายได้อย่างสวยงาม

ผู้แสดงได้นำเทคนิคการทำเสียงระรัวมาใช้ในบทเพลงนี้เพื่อเพิ่มความไพเราะให้กับโน้ตเสียงยาวในท้ายประโยคเพลงของแต่ละประโยค อีกทั้งได้เชิญนักทรมเป็ตอีก 2 คนร่วมบรรเลงสนับสนุนด้วย ทำให้แนวทำนองของบทเพลงนี้เกิดสีสันและไพเราะมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต

3.1 ข้อมูลการแสดง

ผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงทั้งหมดจำนวน 5 เพลงดังนี้

1. Concerto in E flat major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel
2. Sonata Op.18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin
5. A Trumpet's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson

3.2 วัตถุประสงค์ของการแสดง

ผู้แสดงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการแสดงไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาขั้นตอนการพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงทรัมเป็ต ทั้งในด้านเทคนิคการบรรเลงบทเพลงและการตีความบทเพลง
2. เพื่อวิเคราะห์บทเพลงมาตรฐานสำหรับทรัมเป็ตในระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งรูปแบบการประพันธ์และการบรรเลง
3. เพื่อวางแผนการพัฒนาทักษะด้านการบรรเลงทรัมเป็ตให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ในการแสดง
4. เพื่อศึกษาวิธีการจัดการแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต
5. เพื่อเผยแพร่ผลงานการแสดงการบรรเลงเดี่ยวให้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ศึกษาด้านดนตรีและผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.3 วิธีการแสดงเดี่ยว

1. กำหนดรายการแสดงและรูปแบบในการแสดง
2. กำหนดผู้แสดงประกอบของแต่ละบทเพลง
3. ทำความเข้าใจในรายละเอียดการบรรเลงทั้งผู้แสดงเดี่ยวและผู้แสดงประกอบให้เกิดการสื่อสารที่ตรงกันขณะบรรเลงเพื่อให้การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่น
4. สร้างสรรค์ผลงานในแต่ละบทเพลงให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์และสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างลงตัว
5. ปรับแต่งรูปแบบการแสดงให้เหมาะสม

3.4 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง

1. คัดเลือกบทเพลงที่จะใช้ในการแสดง จากนั้นนำบทเพลงที่ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์สอนทรีมเป็ต เพื่อเตรียมโน้ตเพลงสำหรับการแสดงและหาผู้แสดงประกอบ
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลงและวิเคราะห์บทเพลงที่ใช้ในการแสดง
3. วางแผนการฝึกซ้อมและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
4. จัดทำสูจิบัตร โปสเตอร์ เพื่อประชาสัมพันธ์การแสดง
5. เรียนเชิญอาจารย์ภายนอกมหาวิทยาลัยมาร่วมเป็นกรรมการ
6. แสดงบทเพลงทั้งหมดให้กับอาจารย์สอนทรีมเป็ตเพื่อขอคำแนะนำ
7. สำรวจสถานที่เพื่อทดสอบคุณภาพเสียงและสร้างความคุ้นเคยกับสถานที่แสดง
8. จัดเตรียมสถานที่แสดงและฝึกซ้อมเสมือนจริงพร้อมทั้งแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกายที่ใช้ในวันแสดง
9. พักผ่อนให้เพียงพอเตรียมความพร้อมของร่างกายและจิตใจสำหรับวันแสดงจริง

3.5 วัน เวลา และสถานที่แสดง

การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ตในครั้งนี้ จัดขึ้นวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2556 เวลา 16.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรีรังสรวง (Tongsuang Recital Hall) ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 54/1 สุขุมวิท ซอย 3 จัดเตรียมเก้าอี้สำหรับผู้ชมประมาณ 60 ที่นั่ง

3.6 การแสดง

การแสดงแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ในช่วงแรกแสดงบทเพลง 2 บทเพลง ใช้เวลาแสดงรวมประมาณ 35 นาที ช่วงที่สองแสดงบทเพลงที่เหลืออีก 3 บทเพลง ใช้เวลาการแสดงรวม 20 นาที ระหว่างการแสดงช่วงแรกและช่วงที่สอง มีการพักการแสดง 15 นาที และเปิดให้ผู้เข้าชมการแสดงก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้น 15 นาที

3.7 รายการและเวลาในการแสดง

1. Concerto in Eb major for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 20 นาที
2. Sonata Op.18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen ใช้เวลาในการบรรเลงประมาณ 15 นาที พักการแสดง 15 นาที
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 8 นาที
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 8 นาที
5. A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson ใช้เวลาบรรเลงประมาณ 4 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งหมด 1 ชั่วโมง 20 นาที

บทที่ 4

คำแนะนำและบทสรุป

4.1 คำแนะนำ

ในการแสดงดนตรีนั้น ผู้แสดงต้องมีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีข้อควรคำนึงและพึงปฏิบัติดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมของร่างกายเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรพักผ่อนให้เพียงพอก่อนวันทำการแสดง รวมถึงการอบอุ่นร่างกายเพื่อสร้างความพร้อมให้กับกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ได้ตอบสนองอย่างเต็มที่

2. ก่อนเริ่มทำการแสดง ควรฝึกซ้อมในสถานที่แสดงจริงเพื่อทดสอบระบบเสียงของสถานที่ อีกทั้งขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะแสดงให้เสมือนอยู่ในสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้แสดงเกิดความคุ้นเคยกับสถานที่ เพื่อลดข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นล่วงหน้าแบบไม่คาดคิด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้แสดงสามารถแก้ไขสถานการณ์นั้นได้ เช่น ผู้ชมส่งเสียงรบกวนขณะทำการแสดงหรือมีเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นจากข้อผิดพลาดของผู้แสดงขณะทำการแสดง

3. ผู้แสดงต้องเตรียมจิตใจให้พร้อม และมีสมาธิก่อนการแสดงทุกครั้ง เพื่อสร้างกำลังใจให้ตนเองขณะทำการแสดงบนเวที การฝึกซ้อมด้วยสมาธิก่อนการแสดงเป็นวิธีการจำลองเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มต้นแสดงจบจนการแสดงโดยปราศจากการเคลื่อนไหวของร่างกาย วิธีการนี้ช่วยให้ผู้แสดงจดจำสิ่งที่ฝึกซ้อมมาได้ทั้งหมด และสร้างความมั่นใจ ทั้งยังช่วยลดอาการประหม่าของผู้แสดงได้อีกด้วย

4. บุคลิกในการแสดงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้ผู้แสดงสื่อสารกับผู้ชมได้เป็นอย่างดี ทั้งยังช่วยเสริมช่วงสำคัญต่าง ๆ ของบทเพลงให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามสอดคล้องกับอารมณ์ของบทเพลงมากขึ้น

5. ความตื่นเต้นหรือความประหม่าที่เกิดขึ้นในการแสดงนั้นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ วิธีการลดความประหม่าที่ดีที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมในการแสดงและการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพให้ดีที่สุด

4.2 บทสรุป

วิทยานิพนธ์การแสดงเดี่ยวทรมเป็ตนี้ผู้แสดงได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาสนับสนุนการแสดง ทั้งการศึกษาค้นคว้าด้านประวัติและเนื้อหาของบทเพลง ประวัติผู้ประพันธ์ และผลงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับบทเพลงที่ใช้ในการแสดง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทเพลง การศึกษาด้านทฤษฎีและสังคีตลักษณะของบทเพลง รวมถึงการวิเคราะห์แนวความคิดของผู้ประพันธ์ องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดทิศทางของการฝึกซ้อมและการแสดง ซึ่งทำให้ผู้แสดงได้รับความรู้จากการศึกษา และที่สำคัญที่สุด คือ ผู้แสดงได้ถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้กับผู้ที่สนใจและนักดนตรีรุ่นต่อ ๆ ไปได้

นอกจากนี้การพัฒนาทักษะในการบรรเลงของผู้แสดง เกิดจากการได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ของผู้อื่นโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรมเป็ต เช่น งานแสดงคอนเสิร์ตหรืองานสัมมนาต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาสทำให้ได้พบปะกับนักทรมเป็ตด้วยกัน สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น การสังเกตการสอนจากอาจารย์หลาย ๆ ท่าน เพื่อศึกษาแนวคิด วิธีการสอน และวิธีการแก้ปัญหาให้นักเรียนแต่ละคน การฟังเพื่อเปรียบเทียบบทเพลงเดียวกันจากแผ่นบันทึกเสียงของนักทรมเป็ตหลาย ๆ คน และสื่อต่าง ๆ สุดท้ายคือการวางแผนการซ้อมอย่างเป็นระบบ จัดตารางการฝึกซ้อม ลำดับการฝึกซ้อมตามขั้นตอนและความสำคัญของการพัฒนาทักษะการบรรเลง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้กล่าวมาข้างต้น จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้แสดงระลึกไว้เสมอว่าการเข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาโทนั้น จะช่วยพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และศักยภาพของผู้แสดง เพื่อที่จะนำสิ่งเหล่านี้ไปช่วยพัฒนาบุคลากรในวงการดนตรีของเมืองไทยให้มีมาตรฐานสากลทัดเทียมกับนานาประเทศได้

สุดท้ายนี้ผู้แสดงหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจที่จะนำไปศึกษาเพิ่มเติมตามสมควร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2552.

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์บทเพลงที่ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. ทฤษฎีดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เกษกะรัต, 2552.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เกษกะรัต, 2552.

ศศิ พงศ์สรายุทธ. ดนตรีตะวันตกยุคบาโรคและยุคคลาสสิก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์, 2553.

ภาษาอังกฤษ

Anderson, Leroy. A Trumpeter's Lullaby. CA: Alfred Publishing, 1950.

Arban, J. B. L. Complete Conservatory Method for Cornet. NY: Carl Fischer, 1982.

Clarke, Herbert L. Clarke Studies. Chandler, AZ: Hickman Music Editions, 2005.

Dahlqvist, Reine. The Keyed Trumpet and Its Greatest Virtuoso, Antonio Weidinger. Nashville: Brass Press, 1974.

Ewazen, Eric. Prayer and Praise. TX: Southern Music, 2004.

Hansen, Thorvald. Sonate, Op.18 for Cornet and Piano. Copenhagen: Wilhelm Hansen, 1903.

Hickman, David R. Trumpet Pedagogy A Compendium of Modern Teaching Techniques. Arizona State University, 2006.

Hummel, Johann Nepomuk. Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra. NY: Hal Leonard, 1989.

- Payne, James. "Johann Nepomuk Hummel's Concerto *A tromba Principale*: A Lecture Recital; Together With Three Other Recitals." D.M.A. diss., University of North Texas, 1980.
- Rasmussen, Mary. Forward to Trumpet Concerto, by Johann Nepomuk Hummel. Paris: Leduc, 1959.
- Turrin, Joseph. Fandango for solo Trumpet and Trombone, Winds and Percussion. NC: C.Alan, 2000.
- Turrin, Joseph. Joseph Turrin's biography [Online]. 2004. Available from:
<http://www.josephurrin.com> [2013, February 4]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บันทึกการแสดงผลเดี่ยวพร้อมเปิดโดย ยุทธพงศ์ อนันตาวร

ภาคผนวก ข

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์การแสดงเดี่ยวทรมเปิดโดย ยุทธพงศ์ อนันตาวร

Chulalongkorn University
Faculty of Fine and Applied Arts
Department of Western Music

Master Trumpet Recital

By

**YUTTAPONG
ANANTHAWORN**

March 14 2013, 4P.M.

Tongsuang's Studio @ NaNa

54/1 Sukhumvit Soi 3 (NaNa), Wattana, Bangkok, Thailand

Works by

Johann Nepomuk Hummel

Concerto in E♭ Major

Leroy Anderson

A Trumpeter's Lullaby

Thorvald Hansen

Sonate Op.18

Eric Ewazen

Prayer and Praise

Joseph Turrin

Fandango

Free Admission

การแสดงเดี่ยวทรัมเป็ต โดย ยุทธพงศ์ อนันถาวร
(A TRUMPET RECITAL BY YUTTAPONG ANANTHAWORN)

การแสดงเดี่ยวจัดแสดง ณ ห้องแสดงดนตรีซงสรวง วันพฤหัสบดีที่ 14 มีนาคม 2556
รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงจำนวน 5 เพลง ดังนี้

1. Concerto in Eb major for Trumpet and Orchestra ประพันธ์โดย Johann Nepomuk Hummel
2. Sonata for Cornet and Piano Op.18 ประพันธ์โดย Thorvald Hansen
3. Prayer and Praise for Trumpet and Piano ประพันธ์โดย Eric Ewazen
4. Fandango for Trumpet, Trombone and Piano ประพันธ์โดย Joseph Turrin
5. A Trumpeter's Lullaby ประพันธ์โดย Leroy Anderson

รวมเวลาในการแสดงทั้งสิ้น 1 ชั่วโมง 20 นาที

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	ยุทธพงศ์ อนันต์ถาวร
วัน เดือน ปีเกิด	15 กันยายน 2525
ประวัติการศึกษา	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านนาทวิ ปีการศึกษา 2534 - 2539 ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2540 - 2545 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ดนตรีตะวันตก) เกียรตินิยมอันดับ 2 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2549 ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (การแสดงดนตรี) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2555